

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Passio d[omi]ni n[ost]ri Jesu chr[ist]i [secundu]m Matth. ca. xxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dominica Palmaz.

aus: sicut a ventali dī immūdos hīe pe-
des (Sciebat em̄ q̄maz esset q̄ traderet
eū: propterea dixit: nō estis mūdi oēs)
In hac pre est morale documētū vt
freqnt pedes abluam? p̄ p̄fessionē etiā
si sine mortali viūam? qz nō pōt cū pe-
dum mūdicia terra calcari. i. p̄sens v̄tra
duci. **Orige.** Impossibile puro non cōs-
taminari extrema aie z infima ei? q̄ q̄
q̄ ad hoies p̄fect? q̄s esse puref. Pluri-
mi aut etiā post bap̄tismū replent pul-
uere scelerū vsq; ad verticem. Qui v̄o
legitīme discipuli ch̄isti sūt erga solos
pedes indigent lotionē. Hec ille.

Quarū ad tertū tangit admonitio
quā ch̄is de facto suo fecit: cū dī (Postq̄
q̄ lauit pedes eorum accepit vestimēta
sua) vt decēt? doceret. **Al?** em̄ habet?
debet ministratē q̄ debet esse expedit?
z al? docētē q̄ debet esse fuis (Et cum
recubuisz itez dixit eis) volēs petro ex-
ponere qd̄ nesciebat: fm̄ Augu. (Scit?
qd̄ fecerim vobz) **Orig.** Qd̄ v̄l interro-
gatiue p̄ferat vt oīdat facti magnitudi-
dinē: v̄l impartue vt eoz erigat infelle-
tū. Hec ille. (Vos vocatis me) h̄ noīe
qd̄ ē: (magr z dñe: z bñ). i. vere (victis.
Sum etenī) qz ip̄e illūinat oēm hoīem
Joā. j. z p̄seqnt est p̄ncipal mgr: et oīa
nō solū sūt sua: s; sūt ab illo facta. Hec
tū in h̄ ch̄ist? est arrogās fm̄ Aug. q̄a
qui sup̄ omnia est nō pōt sup̄bire. Et vt
idem dīc: null? deū nosset si non se iudi-
cet ip̄se q̄ nouit. **Jo** nō p̄pter se s; p̄pter
eos seipm̄ laudat. Et intēdit q̄ seipz cō-
mēdare est cōmēdabile: qm̄ nō adest pl̄-
culū sup̄biēdi: z hoc ip̄z v̄tite est alijs sic
z apls se cōmēdauit. **ij. Cor. xj.** z idem
b̄t sc̄us **Tho.** (Si q̄ ego laui pedes ve-
stros dñs z mgr: z vos) a fortiori: vt de
Ch̄yf. (debet) debito necessitatē i ne-
cessitate: als autē debito honestatē tm̄-
mō (alter alter? lauare pedes). i. pietatē
officia inuitē exhibere. **Vult** etiā: vt
ait Aug. hunc habet morē vt etiā ipsos
pedes fratru in hospitiū manib; lauent
ope ip̄o visibili. Spūaliter etiā pedes in
uicem lauam? qm̄ inuitē crīmīna p̄fite-
mur: z inuitē oramus: vt idem dīc.
Est aut in hac pre documētū littera:

le humilitatis z pietatē ad p̄mos: d̄ q̄
dñs ait (Exemplū em̄ dedi vobis) non
vt illud solum memoriē cōmenderet aut
predicetis. (sed vt quēadmodū ego feci
ita z vos faciatis)

Passio dñi nr̄i Jesu ch̄i fm̄
Matth. ca. xxvi.

Scitis quia post biduus
pascha fiet: z filius ho-
minis tradet vt crucifi-
gat. Tūc cōgregati sūt
principes sacerdotum et senio-
res populi in atrium principis
sacerdotum: qui dicebatur cai-
phas: z consilium fecerūt vt ie-
sum dolo tenerent z occiderēt.
Dicebant autem. Non in die fe-
sto: ne forte tumultus fieret in
populo. Cum autē esset Jesus
in bethania in domo Simonis
leprosi: accessit ad eum mulier
habens alabastrum vnguenti p̄-
ciosi: et effudit super caput ipsi-
us recumbentis. Videntes au-
tem discipuli indignati sunt di-
centes. Vt quid perditio hec?
Potuit em̄ istud venūdari mlti-
to et dari pauperibus. Sciens
autē Jesus ait illis. Quid mo-
lesti estis huic mulieri? Opus
em̄ bonum operata est in me:
nam semp̄ paupes habetis vo-
biscum: me autē nō semp̄ habebi-
tis. Mittēs em̄ hec vnguentus
hoc in corp? meū: ad sepeliēduz
me fecit. Amē dico vobis vbi-
q; p̄dicatū fuerit hoc euāgelīū
in toto mūdo dicet: z q̄ hec feci
memoriā ei?. Tūc abiit vn? de
duodecim q̄ dī Judas scarioth
ad principes sacerdotū: z ait illi-
lis. Quid vult mibi dare: z ego

vobis cum tradam. At illi consti-
 tuerunt ei triginta argenteos. Et
 exinde querebat oportunitatem eum
 tradere. Præterea autem die azymorum ac-
 cesserunt discipuli ad Iesum dicentes:
 Ubi vis paremus tibi comedere
 pascha? At Iesus dixit. Ite in civi-
 tatem ad quandam: et dicite ei: Da-
 gister dicit Tempus meum prope est: apud
 te facio pascha cum discipulis meis.
 Et fecerunt discipuli sicut constituit il-
 lis Iesus: et parauerunt pascha. Ve-
 spere autem factus discubebat cum duo-
 decim discipulis suis, et edentibus
 illi dixit. Amen dico vobis quod vnus ve-
 strum me traditurus est. Et tristati
 valde ceperunt singuli dicere. Numquid
 ego sum dominus? At ipse respondens ait. Qui
 intingit mecum manum in parapside.
 Hæc me tradet. Filius quidam hominis vadit
 sicut scriptum est de illo. Ne autem homo
 illi pro quem filius hominis tradetur. Bonum
 erat ei si natus non fuisset homo ille. Respon-
 dens autem Iudas qui tradidit eum dixit:
 Numquid ego sum rabbi? At illi. Tu
 dixisti. Cenantibus autem eis accepit Ie-
 sus panem et benedixit ac fregit dedit
 quibus discipulis suis et ait. Accipite et
 comedite, hoc est corpus meum. Et ac-
 cipiens calicem gratias egit: et dedit il-
 lis dicens. Bibite ex hoc omnes. Hic
 est enim sanguis meus novi testamen-
 ti qui pro multis effundetur in remissio-
 nem peccatorum. Dico autem vobis.
 Non bibam amodo de hoc geni-
 mine vitis usque in diem illum cum
 illud bibam vobiscum novum in re-
 gno patris mei. Et hymno dicto ex-
 terunt in montem oliueti. Tunc dicit
 illi Iesus. Quis vos scandalum parie-
 mini in me in ista nocte. Scriptum
 est enim. Percutiam pastorem et disper-
 gentur oves gregis. postquam autem
 resurrexero precedam vos in gali-
 leam. Respondens autem Petrus ait
 illi. Et si omnes scandalizaverint
 in te: ego nunquam scandalizabo
 tibi. Amen dico tibi: quia
 in hac nocte antequam gallus catet ter
 me negabis. At illi petrus. Etiam
 si oportuerit me mori tecum: non
 te negabo. Similiter omnes discipu-
 li dixerunt. Tunc venit Iesus cum
 illis in villam que dicitur getheses
 mansit: et dixit discipulis suis. Ses-
 dete hic donec vadam illuc rorem
 Et assumpto petro et duobus filiis
 zebedei cepit contristari et mestus
 esse. Tunc ait illis. Tristis est anima
 mea usque ad mortem. Sustine-
 te hic et vigilate mecum. Et pro-
 gressus pusillum prociudit in factum
 em suam orans et dicens. Domine
 si possibile est transseat a me calix iste
 Veruntamen non sicut ego volo
 sed sicut tu. Et venit ad discipulos
 suos et inuenit eos dormien-
 tes. Et dicit Petro. Simon non
 potuisti vna hora vigilare mecum
 vigilate et orate ut non intretis in
 tentationem. Spiritus quidem prom-
 ptus est, caro autem infirma. Ite-
 rum secundo abiit: et oravit dicens.
 Patris mihi si non potest huius calicis trans-
 rennisi bibam illum fiat voluntas
 tua. Et venit iterum et inuenit eos dor-
 mientes. Erant enim oculi eorum
 grauati. Et relictis illis iterum abiit
 et oravit tertio eundem sermonem di-
 cens. Tunc venit ad discipulos suos

Dominica palmarum.

Et dicit illis. Dormite iam et requiescite: Ecce appropinquabit hora et filius hominis tradet in manus peccatorum. Surgite eam: ecce appropinquabit qui me tradet. Adhuc illo loquente: ecce iudas unus de duo decim venit: et cum eo turba multa cum gladiis et fustibus missis a principibus sacerdotum et senioribus populi. Qui autem tradidit eum: dedit eis signum dicens. Quicumque oscularis fuero ipse est: tenete eum. Et confestim accedens ad Iesum dixit. Ave rabbi: et osculatus est eum. Dixitque illi Iesus. Amice ad quod venisti? Tunc accessit et manus intecit in Iesum: et tenuit eum. Et ecce unus ex his qui erant cum Iesu: excedens manum exemit gladium suum et percussit servum principis sacerdotum: amputavit auriculam eius. Tunc ait illi Iesus. Convertere gladium tuum in locum suum. Omnes enim qui acceperint gladium: gladio peribunt. An putas quia non possis rogare patrem meum: et exhibebit mihi modo plus quam decem legiones angelorum: quod implebunt scripturas? Quia sic oportet fieri. In illa hora dixit Iesus turbis. Tamen ad latronem exiit cum gladiis et fustibus comprehendere me: quod tunc apud vos se debet in templo doceri: et non me tenuistis? Hoc autem totum factum est ut adimplerentur scripturae prophetarum. Tunc discipuli omnes relicto eo fugerunt. At illi tenentes Iesum: duxerunt ad Caipham principem sacerdotum: ubi scribe et seniores conveniunt. Petrus autem sequebatur eum a longe usque in atrium principis sacerdotum: et ingressus intro: sedebat cum ministris ut videret finem. Principes autem sacerdotum et omnes filii quere-

bant falsum testimonium contra Iesum ut eum morti traderet: et non inveniunt: cum multi falsi testes accessissent. Novissime autem venerunt duo falsi testes: et dixerunt. Hic dicit: Possum destruere templum dei: et post triduum reedificare illud. Et surgens princeps sacerdotum ait illi. Nihil respondes ad ea que isti adversus te testificant? Iesus autem tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi. Adiuro te per deum vivum ut dicas nobis si tu es Christus filius dei. Dicit illi Iesus. Tu dixisti. Veritatem dico vobis: amodo videbitis filium hominis sedentem a dexteris sedis dei: et venientem in nubibus celi. Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua dicens. Blasphemavit: quod adhuc egemus testibus: ecce nunc audistis blasphemiam: quod vobis videtur? At illi respondentes dixerunt. Reus est mortis. Tunc expuerunt in faciem eius: et colaphis eum ceciderunt. Alii autem palmas in faciem eius dederunt: dicens. Prophecia nobis Christus: quod est qui te percussit? Petrus vero sedebat foris in atrio. Et accessit ad eum una ancilla dicens. Et tu cum Iesu galileo eras? At ille negavit coram omnibus dicens. Nescio quod dicis. Exeunte autem illo ianuam vidit eum alia ancilla: et ait his qui erant ibi. Et hic erat cum Iesu nazareno. Et iterum negavit cum iuramento: quia non novi hominem. Et post pusillum accesserunt qui stabant: et dixerunt petro. Vere et tu ex illis es: nam et loquela tua manifestum te facit. Tunc cepit detestari et iurare: quia non novisset hominem. Et continuo galileus cecidit. Et recordatus est pe-

trus sibi iesu qd dixerat: prius qm vnium vinctum quem voluissent
 gallus cantet: ter me negabis. et Habebat at tuc vnu vinctu insi
 egressus foras fleuit amare. Ha gne q dicebat barabbas. Eogre
 ne at facto psiliu inierunt oes pn gat q ill pilat dicit. Que vults di
 cipes sacerdotu et seniores ppli mita vob: barabbas an iesu q dz
 aduersus iesum vt eum morti tra chis. Sciebat ei q p inuidia tra
 derent: et vinctu adduxerut eum didissent eu. Sedete at illo p tris
 z tradiderut pontio pilato psidi. bunali: misit ad eu vroz ei dices
 Tuc vides iudas q eu tradidit q Nihil tibi z iusto illi. Multa em
 damnat cet. pnia duct retulit tri passa su hodie p visu ppt eu. Pri
 gita argeteos pncipibz sacerdotu cipes at sacerdotu z seniores per
 et senioribz dicens. Peccavi tra suafert pplis vt peteret barabbā
 des sanguine iustu. At illi, dire iesu ho pderet. Rns at ples ait ill
 runt. Quid ad nos: tu videris. Et Que vults vob de duobz dimitti
 piectis argenteis i teplo recessit. At illi dixerit Barabbā: Dic ill pi
 et abiens laqueo se suspedit. Prin lat. Quid igit facia de iesu q dz
 cipes aut sacerdotu acceptis argē chis: Dicit oes: Crucifigat. At
 teis dixerunt. Non licet mittere ill ples. Quid ei mali fec: At illi
 eos in corbonā: qz pciu sanguis e mag clamabat dicetes: Crucifig
 Cōsilio aut inito: emerunt ex ill gat. Vides at pilat qz nihil pface
 agru figuli in sepulturā pegrino: ret sz magz tumult fieret. accepta
 rū. Propē h vocat e ager ille ach aqua lauit man corā pplo: dices
 el demac. hoc e ager sanguis vsq Innocēs ego su a sanguine iusti
 in bodierū diem. Tūc impletū hui vos viderit. Et rūdēns vni
 est qd dictū est p Hieremiā pphē uersus ppls dixit. Sanguis ei
 tā dicentē. Et acceperut triginta sup nos z sup filios nros. Tūc
 argenteos preciu appreciatū que dimisit illis barabbā: iesu aut fla
 appciauerut a filiis isrl. z dederut gellatū tradidit eis vt crucifige
 eos in agru figuli sic pstituit mibi ret. Tūc milites psidis suscipien
 dñs. Iesus aut stetit an psidem: z tes iesu i ptozio: pgregauerut ad
 interrogauit eu ples dicens. Tu eū vniuersā cohortē. Et exuentes
 es rex iudeoz: Dicit ei iesus. Tu ei Et plectetes coronā d spinis po
 dicis. Et cum accusaret a princē suert sup caput ei: z arūdinē i de
 pibz sacerdotu z senioribz nihil rū tra ei. Et genu flexo an eu: illude
 dit. Tūc dicit illi pilat. Nō au bāt ei dicetes. Que rex iudeoz. Et
 dis qnta aduersū te dicūt testio: expuētes i eū acceperut arūdinē: et
 nia. Et nō respondit ei ad vllum pcutiebāt i caput ei. Et p qz illu
 verbū: ita vt miraret preses vehe scit ei exuerut eū chlamyde: z i du
 ment. Per diem aut solennē con: erut eū vestimētis eius. z deduxerut

Dominica Ramis palmaz.

runt eū vt crucifigerēt. Exeuntes autem inuenerunt hominē cyrenēum nomine Simonem hunc angariauerūt vt tolleret crucē eius. Et venerūt in locum qui dicitur golgatha: qd̄ est caluarie loc⁹. Et dedit ei bibere vinum cum felle mixtum. Et cum gustasset noluit bibere. Postq̄ aut̄ crucifixerūt eum: diuiserunt vestimēt. eius sorte mittētes. Et sedētes suabant eum. Et imposuerunt sup̄ caput ei⁹ causam ipsi⁹ scriptā. Hic est iesus rex iudeorū. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: vn⁹ a dextris: et vnus a sinistris. Pretereūtes autē blasphemabāt eum: mouētes capita sua et dicētes. Vah q̄ destruit templum dei: et in tri-duo illud reedificat. Salua te/metipsum. Si filius dei es: descende de cruce. Similiter et principes sacerdotum illudētes cū scribis et seniorib⁹ dicebant. Alios saluos fecit seipsum non potest saluum facere. Si rex israel est descendat nunc de cruce et credimus ei. Confidit in deo: liberet eum nunc si vult. Dixit enim: qz filius dei sum. Idipsus autem et latrones qui crucifixi erāt cum eo improperabant ei. A sexta autem hora tenebre facte sunt super vniuersam terram: vsq̄ ad horam nonam. Et circa horam nonam clamauit Iesus voce magna dicens. Heleli heli tamma ezebhani. Hoc est. Deus meus deus meus vt quid dereliquisti me. Quidam autem illic stantes et audientes: dicebant. Heliā vocat iste. Et continuo currens vnus ex

eis acceptam spongiam impleuit aceto: et imposuit arundini et dabat ei bibere. Ceteri vero dicebant. Sine: videam⁹ an veniat helias liberans eum. Iesus autē iterum clamans voce magna: emisit spiritum. Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo vsq̄ deorsum. Et terra mota est: et petre scisse sūt: et monumēta aperta sunt: et multa corpora sanctorum qui dormierant surrexerunt. Et exeuntes de monumento post resurrectionē eius venerūt in sanctam ciuitatem et apparuerunt multis. Centurio autem et qui cum eo erāt custodiētes Iesum: viso terremoto et his que fiebant: timuerunt valde dicentes. Vere filius dei erat iste. Erant autem ibi mulieres multe a longe: que secute erāt Iesum a galilea: ministrantes ei. Inter quas erat maria magdalene: et maria iacobi: et ioseph mater: et mater filiorū Zebedei. Cum autem sero factum esset venit quidam homodiuēs ab arimathia nomine ioseph: qui et ipse discipulus erat Iesu. Hic accessit ad pilatum: et petiit corpus Iesu. Tunc iussit reddi corp⁹. Et accepto corpore ioseph inuoluit illud in syndone munda et posuit illud in monumento suo nouo quod exciderat in petra: et aduoluit saxum magnum ad ostium monumenti: et abiit. Erant autem ibi maria magdalene et altera maria sedentes contra sepulcrum.

Scitis quia post bi-
 duū pasca fiet zc. Dat. xxvj.
 Circa passionē dñi nri Jesu
 chri ab euangelistis tangunt
 tria puncta. s. Quō christ⁹ fuit p̄ditus/
 Quō captus. Et quō sententiat⁹.
 Quātū ad p̄mū sciēdū est q̄ p̄ncipū
 hui⁹ p̄ditōis fuit vnguētū effusū. Sic
 em̄ narrat brūs Joā. euāgelista: christ⁹
 Lazari q̄triduanū resuscitauit: et h̄ fm̄
 mḡm̄ hist. fuit factū feria. vj. añ dñicā
 de passiōe: q̄ r̄li die credidit factū q̄li die
 legit. Istō miraculū fuit magnū z̄ parē
 ita q̄ negari n̄ potuit: cū fuerit p̄ns ml̄
 titudo iudeoz̄ notabil. Un̄ cor⁹ mūd⁹
 post ch̄m̄ abijt: vt d̄ Jo. xij. i. tota gēs
 iudatca. Et ē hyp̄bole: q̄. s. maior ps̄ illi
 ll̄ ppl̄ adm̄trabat ch̄m̄. Jo iudeoz̄ p̄n̄
 cipes stari i dñicā seq̄nt: q̄ d̄ passiōe
 vel fm̄ alt̄is i sabbato p̄cedēt̄ p̄grega
 ti sūt ad p̄siliādū de morte ch̄i dicētes
 Quid factū? q̄ h̄ hō ml̄ra signa factū
 zc. vt dictū ē feria. vj. p̄cedenti. Ch̄is ḡ
 abijt i regionē iurta d̄fertū zc. vt ibi ha
 bes. S̄ sic idē Joā. narrat: añ sex dies
 pasce. i. sabbato añ dñicaz̄ oliuaz̄: ch̄is
 exijt d̄ defro z̄ venit i berhanā: vt ha
 bes feria. ij. post diē oliuaz̄. Et i crasti
 nū. i. diē oliuaz̄ intrauit hierl̄m̄ cū ma
 gna gl̄ia: z̄ sero redijt in berhanā. Et
 idē fec̄ die lune z̄ die mart̄: i die at̄ mer
 curij n̄ fuit i hierl̄m̄. In diē ḡ mart̄ seu
 feria tr̄ta dixit discipul̄ suis (Scitis q̄
 post b̄idū). i. i die iouis seu feria q̄nta
 (pasca fiet.) Sc̄z̄ Amb. pasca ē nomē
 grecū z̄ fec̄ passiōez̄. s̄z̄ Aug. ho. z̄ Die
 fo. est hebraicū z̄ fec̄ tr̄st̄: eo. s. vt d̄
 Hiero. q̄ agel⁹ p̄cur̄tes egyptios vidēt
 domos filioz̄ isrl̄ s̄gras sanguie agni:
 tr̄st̄bar eas n̄ ledēs. Ul̄ q̄ vt d̄c. Ipe
 dñs p̄bens auxiliū ppl̄o suo desup am̄
 bulauit. Ul̄ forte q̄ ppl̄us dei tr̄st̄uit
 mare rubiū: z̄ a fuiture i libratē: d̄ h̄ di
 ctū ē sup̄ feria. v. Est at̄ sic ibi dictū est
 pasca nomē equocū in diuersis linguis
 diuersa sc̄s. Imo i eadē lingua hebraic̄
 ea ē equocū vl̄ analogū. Nā sic d̄ mgr̄
 hist. z̄ s. Tho. ij. q. xlvj. z̄ colligit ex di
 uersis loc̄ sc̄pture: pasca fec̄ q̄tuor. s.

agnū paschale: z̄ panes azymos: z̄ p̄mā
 diē azymoz̄: z̄ oēs dies azymoz̄ seq̄ntes
 Hic aut̄ sumit pascha p̄ agno: vt dicat
 (pasca fiet). i. imolabit agn⁹. q̄ vt dicit
 Theo. i die palmarū. i. decima die men
 sis segregabat a grege: et q̄tradecima
 .i. die iouis ad vesperā imolabat. Est
 q̄rat: vñ orū bz̄ ista festiuitas: Die Bor
 ra: q̄ eā de⁹ instruit p̄p̄tria. P̄rio p̄p̄
 mūd̄i illo tpe creationē: z̄ eiusdē annuā
 renouationē. Et sc̄do p̄p̄ ppl̄l̄ israelit̄
 et d̄ egyptiaca fuiture liberationē. Et
 tertio p̄p̄ filij futurā tpe illo incarnationē.
 Et q̄rto p̄p̄ mūd̄i liberationē: quia
 fm̄ Glo. Lu. ij. xxv. mart̄j p̄cept⁹ ē d̄ns
 z̄ eadē diē crucifig⁹. S̄z̄ hic ē q̄stio: q̄
 re d̄. Scit⁹ q̄ post b̄idū pasca fiet. de
 inde subdit post pauca d̄ iuluito facto i
 berhanā: de q̄ d̄ Joā. q̄ fuit añ sex diē
 es pasce. Aug. aut̄ d̄ p̄sensu euāgeli. sol
 uit: q̄ Joānes de illo iuluito locut⁹ est
 fm̄ ordinē historie. Dat. aut̄ z̄ Lu. re
 capitulādo tm̄. s. vt ostendat occasiones
 p̄ditōis. (z̄ filij homis). i. ipe ch̄is: qui
 sic se appellat causa hūilitat̄: cū se pos
 set dicere filij dei. (tradet) Christ⁹ sic
 dicit Orig. fuit tradit⁹ p̄mo a deo patre
 passioni p̄p̄ miscd̄iam. Sic em̄ d̄ sc̄tus
 Tho. ij. q. xlvj. de⁹ ch̄im̄ tradidit pas
 sioni inq̄ntū eū p̄ordinauit pati: z̄ inq̄
 ntū ei dedit charitatē qua voluit pati: et
 inq̄ntum ei auxiliū in passione nō artu
 lse liberādo eum a morte. Sc̄do a iuda
 iudeis p̄pter auariciā. Tertio a iudeis
 gentilibz̄: p̄laro: sc̄z̄ z̄ eius ministris p̄p̄
 inuidiā. Quarto a diabolo morti p̄pter
 timorē ne p̄dicādo totū genus humanū
 de manibz̄ eius liberaret: nō aduertēte
 q̄ h̄ magis p̄ mortē q̄ p̄ doctrinā face
 ret. Possum⁹ etiā addere q̄ ipe seipm̄
 tradidit ex charitate. Et q̄ Pilat⁹ eum
 tradidit ministr̄ vt crucifigeret: timēs
 perdere officium suum. (Et crucifigat)
 Vy vt respectu oim̄ p̄dictoz̄ videt im̄
 portare finem p̄pter quē tradebat: nisi
 respectu iude: q̄ nō tradebat eū vt mor
 reret ille: s̄z̄ vt ipe lucraret: q̄ntis p̄secu
 tiue traderet eum vt moreretur. (Tunc)
 sc̄z̄ ante pasca fm̄ Remigū. i. feria q̄r
 ta: fm̄ D̄gr̄m̄. hist. (congregari sunt)

Indie Parasceues

Ill. f. de q̄b̄ d̄i. Et h̄ q̄ vt d̄t m̄gr̄ hist. audierāt ch̄im d̄icere. Nō me videbitis amodo zc. Vñ t̄muer̄ ne velle aufu gere. In hac die aut̄ vt dictū est noluit ch̄is c̄e i hierl̄m: vt haberet̄ p̄siliā d̄i t̄ps (Pr̄icipes sacerdotū). i. xliij. sūm̄i sa/ cerdotes: d̄ q̄b̄ freq̄nt̄ dictū ē (z sento/ res ppl̄). i. iudices ordinarij: de q̄b̄ d̄i/ ctū ē feria q̄tra post tertiā d̄n̄icaz q̄dra ges. (i. attrū p̄ncip̄is sacerdotū) q̄ aliter erat p̄nceps q̄ p̄dicti: q̄ erat simpl̄r sū mus sacerdos sup̄ oēs (q̄ dicebat̄ Cal/ phas) q̄ vt d̄t Joseph: emerat sūmū sa cerdotū. (z p̄siliū fecerūt) nō vt occide rer ch̄im: q̄ tā i alto p̄silio erat p̄clusuz: s̄z de mō occidēdi eum sine euasiōe. Vñ d̄i (vt iesū volo) z i h̄ innuit̄ innocētia ch̄im (teneret̄). i. caperet̄ (z occideret̄) non dolose: s̄z parēter dicebāt̄. Nō in die festo). i. tenere eū d̄m̄ (ne forte tumul tus fieret i p̄plo) p̄t̄ diuerfas ppl̄ volū rates: vt d̄t Aug. Quidā em̄ eū valde amabāt̄: z q̄ d̄ valde odiebāt̄. Vñ forte n̄ timebāt̄ sedisōez popularū inf̄ se: s̄z totī ppl̄ p̄ncip̄es: q̄z mal̄ ps popl̄ fauebat̄ ch̄io: lz postmodū fuerūt suasi ad oppositū. Leo papa i s̄mōe pascali. Pr̄ouident̄b̄ iḡt̄ p̄ncip̄ib̄ ne i serō die tumult̄ oziret̄: nō festiuitat̄ s̄z facino/ ri studebat̄. Sedisōes em̄ fieri turbaz i n̄ p̄cipua solēnitare metuebāt̄: n̄ vt po/ pul̄ nō peccaret̄: sed ne ch̄is euaderet̄. Hec ille. Sic aut̄ d̄t Ch̄y. mutat̄ sūt ab isto p̄silio. Nā inuēto eo q̄ eū trade/ rer ill̄ i n̄ ip̄a solēnitare ch̄im z tenuerūt z occiderūt. Solēnitaz em̄ pascal̄ inc̄ipl ebat̄ feria q̄tra ad vespat̄: z septe dieb̄ durabat̄. Sic aut̄ d̄t m̄gr̄ hist. tradit̄o rē sic inuenerūt: q̄z iudas audis̄ eos con gregatos: iuit ad eos actualit̄ existētes i n̄ p̄silio. Et q̄z audierat ch̄im moztu r̄ū: existimauit q̄ nō resurgeret̄: iō in te/ r̄im voluit aliq̄d p̄ eū moztu lucrari: et eū v̄didit̄ ill̄. (Cū ar̄ eēt iesus i betha/ nia) Ista q̄ h̄ narrat̄ fuerūt facta sab/ baro an̄ d̄nicam olluaz: vt p̄z Joā. xij. S̄z i n̄ br̄is Matth̄. recapitulat̄ ea: q̄a vult d̄icere occasiōe p̄dit̄ōis ch̄im que fuit vnguentū: vt dictū ē. Freq̄ntabat̄ aut̄ d̄ns bethaniā: vt d̄t Raba. i n̄stare

passiōe. P̄tio vt resurrectio Lazari ar̄ ti oim m̄oite traderet̄. Sec̄do vt Da rie duozlo approbaref. Tertio vt iude ozū obstinat̄o inexcusabilior redderet̄ (In domo simōis leprosi) q̄ fuit auūcu lus Lazari z soroz ei. Et vt d̄t Dico ro. z m̄gr̄ hist. iam nō erat leprosus nisi noie. Fuerat em̄ curat̄ a d̄no. Quō ar̄ i illa domo facta fuerit ch̄io cena i sab/ baro p̄dicto habes s̄. feria. ij. post diem palmar̄. (Accessit ad eū mulier) q̄ fuit maria soroz Lazari: vt p̄z Jo. xij. z ha bes ē s̄. feria. vij. an̄ d̄nicā d̄ passiōe (ha bes alabast̄). i. vas d̄ alabastro. Est at̄ alabast̄ fm̄ Raba. gen̄ marmor̄ can didi varij color̄: q̄d oprie p̄uar vnguē ta (vnguēt̄). i. vnguēto plenū (p̄fecto) D̄ic̄ br̄is Joānes: q̄ erat nardi pistici. i. fidel̄: nō adulterari. s̄. ex mixtiōe alte ri nature. Pist̄ em̄ grece: latine d̄i fi/ des. Vñ pistici fm̄ Bed̄. i. mixti ex sp̄i/ cis z folijs: q̄d p̄ctōstatē arguit. Vñ s̄z alios z s̄z Aug. d̄i sp̄ic̄ a loco. Marc̄ s̄o d̄t nardi sp̄icari: q̄z. s̄. p̄gimētarij sp̄i/ cas z folia huius herbe pl̄ cōmendāt̄ q̄ alias pres. Et addidit̄: p̄ctosi: q̄z vt d̄ic m̄gr̄ hist. fuit ista nard̄ iudica seu d̄ in dia. Fuit q̄ p̄ctosi: q̄z fuit d̄ nardo: z q̄a d̄ india: z q̄z de sp̄ic̄ ei: vt de sp̄ic̄ z fo lijs (Et effudit) Ecce magnificētā ma rie (sup̄ caput̄ ip̄i recubēt̄). Inxit̄ ēt pe des: vt alas dictū ē: z h̄ Jo. xij. Quare ar̄ ista m̄ster h̄ fecerit: z quō itelligant̄ p̄ba q̄ h̄c dixit ch̄ius: vide sup̄ feria. ij. post palmas. S̄z q̄re nō tardauit vsq̄ post cenā: Ad h̄ d̄t Aug. d̄ ver. d̄n̄. q̄ cū i illa cena eēt Lazar̄ q̄ fuerat moztē exptus: z de ip̄a vl̄ ei d̄oloze ab astan/ t̄ib̄ i n̄rogaret̄: ch̄is sc̄tes se moztuuz i n̄ breuit̄ tā violēta moztē: alterat̄ est i mē sa. Quod maria p̄pendēs ad p̄fortādū eū accelerauit vnc̄tiōe. (Vidētes aut̄ d̄isc̄ipli: indignati sūt dicētes) S̄z q̄re indignabant̄ alij a iuda q̄ nō erāt larro nes: cū viderēt ch̄im pat̄lēt̄er ferre: Ad h̄ d̄ic̄ Aug. q̄ euāgelista posuit plurale p̄ singulari p̄ synechdochen: q̄z videt̄ so lus iudas fuisse locut̄. S̄z h̄: vt p̄z Joā. xij. Vel sic d̄ic̄ Raban̄. alij indignati sunt iuda suggerente nō p̄pter lucrum

ut iudas: s; ppter paupes in vitate (Et
 qd pdictio hec: Poruit em istd venuda/
 ri mltro z dari paupib; Scies ar Jesus
 discipuloz qrelas; Air illis. Quid mole
 sti est; huic mltieri: opus ei bonu opara
 est i me) qz chris erat paup z lassus z de
 licat; z trist; ex memoria future mozt;
 Et is illa el'yna fuit bn z oportune sca:
 qz alta dz exhiberi nobilit paup: et alta
 rustico: z rito mag; qnto chris erat i vi
 te extremis. Un subdit; Na sp habebi
 tis paupes vobiscu: me aut no sp habe
 bit;). s. p'sente corpale: sec; i sacrameo
 altari; z p graz: iuxta illd. Ecce vobiscu
 sum vsq; ad consumatoez secti. Dar. vl.
 (Vt tres em hec vnguentu h in corpus
 meu ad sepeliendu me fecit). i. puenit vn
 gere corpus meu moze sepeliendoz: qd
 facere non poterit qn sepeliat rone festi
 z acceleratois resurrecciois mee. Qd
 qdez fecit vel scelerer vel instinctu dei.
 (Amē dico vob: vbi cu qz pdicatu fuerit
 euageliu h). i. fides mea (in toto mudo:
 dicit z q hec fecit) id ē narrabit ista vn
 ctio (in memoria et). i. ad laudē z gliaz
 sp; marie. Et h dixit ne ipa de discipu
 loz respensioe erubesceret vl doleret.
 (Tunc abijt vn' de duodecim) Hoc qd
 dicit: fm Aug. no ē referēdu ad id qd
 p recapitulatoez interposuit euagelista
 de ista vnctione. No em statim post illā
 Judas abijt: sed referē ad id qd sup di
 ctu est: cōgregati sūt pncipes. Tūc em
 ad eos abijt iudas (qui dicebat Judas
 scarioth) ad differētia. s. alter; iude fra
 tris Jacobi minor;. Erat aut scarioth
 villa vni iste pdictoz ortus est: fm Remi.
 (Ad pncipes sacerdotuz) qz audierat
 esse i p'silio sup dicto (Et ait illis. Quid
 vultis mihi dare: z ego vob eū tradā:
 scz sine strepitu (Et illi murātes p'siliu
 fm Chry. p'stituerūt). i. p'miserūt ei. xxx
 argēteos) Glo. h dicit q eodē p'cio vendi
 tus est Ioseph: qd fm alijs vez ē iuxta
 lxx. interpret: tū fm hebraicā vitatem
 Ioseph est vendit; xx. argēteis: vt p'z
 Gen. xxxvii. Hoc tū no obstante fuit si
 gura venditiois chri: qz in similib; non
 oportet esse oia similia. Argente; autē
 valet. x. numos vsuales: z p'nr. xxx. argē
 tel valebāt trecētos: z sic i morte chris
 recupavit iudas valorē vnguenti (Et ex
 inde). i. ab illo tūc (qrebat oportunita ad
 tē). i. t'pis z loci (vt illum traderet) sine
 strepitu z turbis (Pria aut die azymo
 rū). i. in die iouis q erat. xiiij. mēsis fm
 Hiero. in q ad vespam imolabat pasca
 seu agn; z tūc tenebant iudei veset pad
 nib; azymis vsq; ad. xij. die eiusdē men
 sis: vt h; Ero. xij. Sz p; qz Ioaēs de
 h factū an die festū pasce. Ad h dico q
 h factū p pasca capit feriā. v. q erat so
 lennis inter dies azymoz: eo q in eius
 vespera imolabat agnus: fm s. Tho. iij
 pte. Alij aut euageliste p'mā die azymo
 rū dicunt illaz in q agnus imolabat: vt
 p'z p s. Tho. sup Ioa. xiiij. z. iij. q. lxxj.
 ar. ix. ad p'mū circa finē. Sed aduerse
 vt ab eodē elicit sup Ioa. vbi sup. q p;
 ma dies azymoz dicebat feriā sexta q
 erat pasca: z feriā qnta que erat vigilia
 ei; sed feriā. vij. p'mo z p se dicebat p'it
 ma dies azymoz: feriā aut qnta solum
 gra partis. i. sue vespe q ad sequēte die
 ptinebat. Hāc distincioez greci no cō
 siderātes dixerūt qchis vna die antici
 pauit comedere agnū quē comedit. xij
 luna: z p'seant qz adhuc iudei no vesces
 banf azymis p'serant vt dicit i fermē
 taro. Vide ar de his oib; iij. p. q. lxxj.
 ar. ix. (Accesserūt discipuli ad iesum dū
 cētes. Vbi vts parem; tibi comedere
 pasca). i. ad comedēdu agnū pascalem.
 (Et iesus dixit. Ire i ciuitate). i. hieros
 (ad quēdā) cui; chris no exp'sit nomē: s;
 tū vt de b. Dar. dicit discipulis signū q
 illū cognoscerēt dicēs q dū introirēt ci
 uitate occurreret eis homo: batulās am
 phorā aque ad vomū illā in q volebat
 agnū comedere. Scdm tū q dicit Aug.
 ly: ad quēdā: no sunt yba chri s; euāge
 liste: chris autē dixerat q trent ad pa
 trem familias domus ad quā ferret aq
 (z dicit ei: magister dicit. Temp; mei
 um ppe est) scz moriēdū: (apud te factū
 id est facere volo pasca cū discipulis me
 is) quasi dicat. Para locum et necessa
 ria. Ille creditur fuisse discipulus chri
 sti: sed occultus (et fecerunt discipu
 li sicut constituit illis Iesus: z para uel

In die parasceues.

rant pasca. Vespe autē scō) q̄ hora debe
 bar agn^o māducarit (discūbebat cū .xij.
 discipulis suis) Et q̄ p̄t̄ q̄ pd̄tozē q̄tū
 i se erat reuocabat a scelere: q̄ nō repel
 lebat a cōsilio: et in h̄ ip̄o q̄ ēr̄ oñdit se
 et pd̄tozē nō iḡrare: dū d̄t (z ed̄t̄b̄
 illis: dicit. Amē dico vob̄: q̄a vn^o v̄m
 me traditur^o est. Et cōtr̄stari valde/ce
 perūt singl̄i dicere: Nūq̄d ego sū d̄n̄e?)
 Ap̄t̄ h̄dem de p̄sent̄ sciebat se nō h̄re
 cōsciam de tali crimine: sed timebat ne
 in futur̄ laberent̄ in ill̄d̄: z de hoc intro
 gabant. Quidā t̄n̄ dicit eos tantū ver
 bis ch̄i credidisse/ q̄ timebat ne illum
 traderet de p̄sent̄ directe vel indirecte
 h̄ hoc i sua p̄sentiā nō videret (At ip̄e)
 volēs maḡ in p̄ticulari exp̄mere pd̄to
 rem: nec t̄n̄ volēs eū def̄m̄nare (respō/
 dens ait. Qui int̄ngit me cū manu in
 parapside.) Br̄us Bar. dicit in cart̄/
 no. Sicut autē dicit Raba. parapsis est
 vas escap̄ q̄dratū a partib̄ ap̄sib̄. i. eq̄s
 laterū dicitū. Latīnū p̄o est vas ficti/
 le ap̄t̄ ad cōtinendū l̄quorē. Et sic d̄c̄
 s. Tho. fore idē vas fictile z cōlū late
 rum erat: z in eo erat succus lactucarū
 agrestū s̄m maḡm hist̄. in quē succum
 int̄gebant buccellas. Scdm̄ t̄n̄ pd̄ictū
 maḡ. nō dicit parapsis/ q̄ q̄drangulū
 vas esset: sed q̄ partū erat laterū: ita q̄
 videt velle q̄ latera pla q̄ q̄tuor h̄er:
 licz oia essent eq̄l̄ta. Et h̄ videt v̄z. q̄
 de illa scutella q̄ mō mōstrat Zanue: et
 credit esse ist̄d̄ vas/ cōstat q̄ nō est q̄dr̄/
 latera. Imo q̄ eam viderūt dicit q̄ vide
 tur figure rotūde: q̄si plures habeat an
 gulos q̄ q̄tuor. Q̄ aut̄ sit illud vas: si
 gnū est. q̄ est lapis p̄ctosissim^o tāte ma
 gnitudis/ vt in natura rep̄iri nequeat
 eiusdē nature. Vñ credit ch̄is vas ficti
 le aut alteri^o materie in hunc lapidē cō
 murasse in lapidem. s. smaragdū: vt d̄t
 (Nō me trader) Et sic s̄m maḡ. hist̄o.
 illud dicitū. Unus v̄m zc. q̄d posat in
 telliḡi de duodecim: z de alijs p̄ hec p̄ba
 restringit ad duodecim q̄ soli cum ch̄o
 int̄gebāt. Et tunc vt dicit Ioannes/
 ip̄e Ioānes innuere petro/ q̄siuit a do/
 mino q̄s esset. Qui dicit esse illum cui
 daret panē int̄ctū. Sed h̄ alijs discipu

li nō aduerterūt. q̄ silent dicitur est s̄m
 magistrū hist̄o. Ip̄e vero Ioānes aut
 obdor̄msit/ aut reuelare alijs non est
 ausus. Et si querat q̄re Petrus per se
 ip̄m non int̄rogauit. Dicit ideo esse. q̄
 p̄us fuerat in lortone pedū increpatus:
 timulc̄z iterū increpari. Sed q̄ neq̄
 ex hoc iudas a scelere reuocat: ideo sub
 ditur pena (Filius h̄dem hois vadit si
 cur scriptū est de illo. Te aut̄ homi illi
 per quē fili^o hois tradet. Bonū ei erat
 si nat^o nō fuisset homo ille) Sed p̄tra
 quia d̄t Augu. lib. de libero arb̄. Cōsi
 dera q̄rum bonū est esse: q̄d beati z ml̄
 ferl volunt. Datus est em̄ esse z misse
 esse/ q̄ om̄ino non esse. Hec ille. Ad h̄
 etiā est rō talis. Valū em̄ est negatio
 boni debiti in esse: sicut cecitas. Iō quā/
 ro pla bona p̄ aliquā negatōzē remouēt
 tāto ip̄a est mal^o malū. Unde petus est
 mors q̄ cecitas. Ip̄m aut̄ nō esse remo
 uet om̄e bonū. q̄ est summū malū. Naz
 si q̄d esset petus: illd̄ remoueret pla aut
 matorā bona: q̄d est impossibile. Ad h̄ d̄t
 c̄t q̄ duplex est nat̄itas. s. ex v̄tero cū h̄o
 pd̄t in lucez ex ventre mat̄no. Alia est
 in v̄tero: cū aia rōnalis infundit̄ corpi.
 Et de p̄ma h̄dem nō est dubiū. q̄ meli^o
 est nō fuisse natū/ q̄ esse d̄anarū. Qui
 em̄ morit̄ ante p̄ma natiuitatē z post se
 cundā: morit̄ cuz solo oriḡial̄ pctō: et
 p̄sequent nullā penā sensus experit: sed
 tantūmodo penā damni. Sed loquen
 do de secūda: adhuc nō est dubiū q̄ meli
 us est sic non esse natū: id est esse om̄i
 no nihil/ q̄ esse d̄anarū: si in d̄anna
 rione intelligim̄us z cōsideramus eter
 nam penam et eternā culpam. Porius
 em̄ q̄libet deberet eligere nihil esse/ q̄
 cōmittere vnū peccarū mortale: imo eti
 am ventale. quia q̄libet debz plus deū
 q̄ se/ z se in deo: q̄ se in se dil̄gere: cuz
 illud sit bonū suū mat̄us. Si p̄o in d̄a
 mnatione p̄sideret sola pena: sic est dubi
 biū. Hiero. em̄ tener q̄ meli^o est om̄ino
 non esse/ q̄ male esse. Idē videt tenere
 s. Tho. in. iiij. dist. l. q. ij. vbi videt vel
 le q̄ d̄anari recta rōne appetit nō esse.
 Sed t̄n̄ dist. xlvj. q. ij. ar. ij. q. j. d̄t: q̄ d̄s
 punit̄ citra cond̄ignū/ oriḡinale nō an

in hōlādo naturā allegās illō Thren. iij. dicitur
 dicitur dñi qz nō sum? psumpt: z idē
 videt de actuali mortali. a fortoz Qui
 busdā vr q esse dānatū sūt aliqō bonū:
 oino aut nō esse sūt nullū. z nōr simplr:
 illō est meli? vr dr Aug. vbi s. vbi dicit:
 q si diabolo dare optio / pot? debere
 eligere sp miserū esse / q̄ omīno nō esse.
 Un ad Hiero. pōt dici q loquit de da
 mnatiōe vr includit pncipalē miseriam
 .i. culpā. Ad s. Tho. in. iij. dist. l. dicit
 posset q licz tbi qrat: vrū dānatū recta
 rōe possint appetere nō esse. tñ in rñslo
 ne dr qdem: q h possunt rōne delibera
 ta. sed nihil dr de recta / nisi itelligat de
 recta p accūs q̄ est fm qd: in q̄tum p nō
 esse puant aliq̄ pena nature. vel loq̄ de
 miseria grā pene z culpe sūt. Qd aut p
 se est tale: simplr est tale. z nōr ipz nō
 esse simplr est peius. Un pcludit Len
 tius in suo qōli. q dānatū appetūt nō es
 se rōne deliberata: s; tñ errāre z nō rcā.
 qd vey forte est nō p̄siderata culpa. Qz
 tñ q dñr p h aliq̄ mō non cōcludūt. Ad
 dicitū Aug. dr s. Tho. q intelligit de
 spō nō esse p se. sic em nullo mō hz rōne
 boni aut appetibil. spm aut esse misery
 haber aliquā rōne appetibilis. i. spm ee.
 Sz tñ vr dr ipm nō esse p accūs. i. in q̄
 tū est puatiū mall. i. pene: sic est qdā
 bonū z appetibile. Un z dānatū sic ap
 perūt illō. Scdm aliq̄s tñ Aug. loquit
 de miseria eoz q̄ solū p originali punitūf:
 s; hūc sensum ea q̄ de diabolo dic euer
 tunt. Ad rōne dicit pōt q pcludit q ipz
 nō esse p se z fm se est pessimū: z nullo
 mō appetibile. sed sec? p accūs. sic econ
 uerso spm esse p accūs. i. rōne mall an
 hera ē malū z odibile. Illa igif p̄ba: bo
 nū erat: z ceta multēplē exponūt. Prio
 fm Raba. z Hiero. qz meli? est omīno
 non esse q̄ miserū esse. z bonū ei fuisset
 nō esse natū ex vrero vel in vfo. Scdo
 surta alios exponit de natitate ex vfo.
 Sic em fuisset ei bonū. i. min? malū: qz
 solū p originali punitūf. Et sicut de nat
 utate in vfo. qz meli? ei fuisset oino nō
 esse q̄ esse misery. pfecte. i. q̄ ad penā et
 culpā. lz nō q̄ esse miserū q̄ ad penā rñ.
 Tertio exponit de natitate spūali bo

na p vocatiōe ad aplatū. qz melius. s.
 minus malū fuisset ei nō esse vocatū: qz
 ille nō cōmississet illō scel? . vel mīri? fu
 isset. Et q̄ro de spūali mala qua. s. na
 tus est diabolo. (Rñdit autē z iudas q
 tradidit eū di.) ne. s. suo silēto seipm p
 deret. (Nunqd ego sum rabbiz.) Chry.
 Quāuis dñs potat dixisse. argentū es
 parātus accipe: z adhuc audes intro
 gare. nihil hoz dixit mīrissim? iesus: no
 bis reglas z fūinos p̄stgens. Sedq̄ ei.
 (Et ait illi. Tu dixisti.) Nec ille. Et
 fm Raba. ipe iude scavit se h scire: sed
 nō alijs q̄ nō aduerterūt qd dicitū esse
 Postq̄ vo dñs r̄picū pasca manduca
 uit / voluit instituire sacm eucharistie.
 Iō vr dr s. Tho. iij. q. lxxx. z iij. di. xj.
 chīs sumpsit corpus suū z sanguinē fm
 Hiero. z glo. Ruth. iij. nō solū sacralt
 sed etiā spūalr. qz licz nō fuerit i eo au
 gmērata grā: tñ hūit spūalē dulcedinez
 in institutiōe hui? sacramēt. Un dicit.
 Desiderio desiderat hoc pasca mādu
 care vobiscū anteq̄ parat. Et sicut illō
 dedit Jude fm Dion. in ecclēstia hie
 rarchia. z Aug sup Joā. llez Hila. sup
 Dat. dicit oppositū. Ipe em nob fuit
 exemplū iusticie: iō nō debuit petōiem
 occultū repellere. Sub buccella tñ Ju
 das simplicē panē postq̄ coicauerat ac
 cepit: fm Aug. z post buccellā augmē
 tarū est petm eius. vel qz eraspatus est
 videns se dephensuz. vl qz p̄sumperat
 manū cū magro ad scutellā porrigere:
 vr bonā p̄ciam mentiref. Nec ex illo.
 Dicit ergo. (Lenartū aut eis accepit
 iesus panē) Et quo appet fm Aug.
 ad ianuariū q nō coicauerūt ieiunū. Et
 hoc vr dic saluator fecit vr illud sacm
 maxime eoz impmeret memorie quod
 non ita fuisset factū si a pncipio ista se
 cisset. Ultimoz em magis cōuenimus
 reminisci. Placuit tñ spūt serō: vr dr q
 nos teiunt cōicemus. Scdm Bor. autē
 post esum agni chūs dedit suū corpus
 discipulis. P̄mo vr oñderet finiri lega
 ta sacrificia: z institui nouū. Scdo vr
 p̄itas imediate succederet figure z ym
 bze. Tertio vr oñderet hūc ctū ee anie
 nō coz: p̄s: p h q̄ corpe iā sacro dat? ē.

In die Parasceues

(Et bñdixit) q̄ bñdicit lo s̄z q̄ innuit s̄a. Tho. non fuit cōsecratio: vt parebit (ac fregit vedit q̄ discipulis suis: z alt. Ac cipe z comedite. Hoc ē corp⁹ meum) Corra: q̄ fm h̄ videt q̄ pus dederit panē ad māducādū q̄ p̄secrass̄: vt q̄ n̄ cōsecrass̄ his p̄bis q̄z neutz puenit. Ad h̄ d̄t s̄. Tho. i. iij. di. vij. sic. Quidā vt estā Innocē. q̄uis recitādo op̄inonem alioz: dicit q̄ ch̄s p̄ p̄tēz excellēte st ne forma p̄secrauit: deide prulit formā q̄ nos p̄secrauit. S̄z p̄: q̄ d̄t euāgelistā q̄ bñdixit: q̄d̄ v̄t q̄ alt̄ q̄b̄ p̄bis factū est. Alij dicit q̄ p̄secrauit sub alt̄ q̄b̄ p̄bis: s̄z ignor̄ nob̄: nō sub his: h̄ est corp⁹ meū. S̄z p̄: q̄ sacerdos p̄secrando ista p̄ba p̄fert: vt tūc a ch̄o plata: q̄ sic neq̄ tūc ita neq̄ nūc efficitur p̄uersionem Alij dicit q̄ p̄fect̄ sub p̄d̄ict̄ p̄bis oculte: z postmodū ea prulit sc̄do publi ce. S̄z p̄: q̄ sacerdos p̄secrās p̄fert ea i p̄sona ch̄i: vt publice dicit. Jo alij me li⁹ dicit: q̄ p̄ d̄icta p̄ba p̄secrauit: z sel t̄m ea prulit. s̄z an̄q̄ corp⁹ suū exhiberet discipul̄. s̄z t̄m euāgeliste nō sp̄ narrant res eo ordie q̄ geste st. Decet illo. (Et accipies calicē q̄ras egit z dedit illis d̄icēs. Bibite ex h̄ oēs. Hic ē em̄ sanguis me⁹) Sc̄dū est q̄ ista nō est p̄cisa forma sanguis. Euāgeliste em̄ nō intende b̄at tradere sacramentoz formas: q̄ fm Diony. z s̄. Tho. in p̄mitiua ecclia de b̄uerūt eē oculte (nouū testamēt) subaudi p̄firmator. D̄i aut̄ h̄ testamētū: id ē ordiatio ad pactū seu lex dei: nouū: q̄a nouit ordinarū: z q̄ a nouo rege factū: z q̄ noua h̄z sacramēta: z q̄ hominē in nouat: z q̄ p̄tinet nouū mādatū dilectōnis: vel antiquū nouo mō: z noua p̄c̄m̄ia exponit z sp̄oder: vt antiq̄ nouo mō (q̄ p̄ multz effundet in remissionē peccatorz) n̄ dixit p̄ pauca: neq̄ p̄ oibz: s̄z p̄ ml̄tis: q̄ nō venerat: vt d̄t Remig. vnam gentē t̄m saluare: s̄z ml̄tos de oibz gentibz. Et q̄dē q̄ntū ad sufficētā: z q̄ntuz est ex p̄re ch̄i ille sanguis p̄ oibz fusus est: sed q̄ ad efficacā solū p̄ ml̄tis (D̄ico aut̄ vobis: nō b̄bam amodo). i. post h̄c cenā (de h̄ genimie v̄tis) id ē d̄ v̄i no q̄d̄ signū a v̄te. Dicit em̄ genimē a

gigno: sicut germē a germīno. (v̄tq̄ in die illū). i. post resurrectionē (cū illud b̄bam vobiscū nouū) id ē nouo modo s̄z Chry. (i regno p̄is mei) post resurrectionē. Tūc em̄ vt idē Chry. alt̄: ch̄s b̄b̄it vinū nouo mō: q̄ non indigebat cib̄is vt an̄ nec cibū v̄l potū sibi incorporabat. Tūc aut̄ ch̄s b̄b̄it i regno dei: q̄ tā apertū erat celū: z ip̄e erat i aia z in corpe gl̄iosus. Vel i regno intell̄gē id ē i ecclia ml̄itātē q̄ formata est i ch̄i passiōe q̄ntū ad istū statū quē mō habz lz eadē fuerit a p̄ncipio mūd̄: cū p̄ passiōē adq̄suerit sibi regnū (Et hymno d̄icō) s̄z p̄ q̄z actōe (erierūt in mōtē oliueti) Brūs D̄are d̄ic̄: q̄ venerunt ad predinm q̄d̄ dicit getsemani. Beatus aut̄ Joānes d̄ic̄ q̄ egressus Iesus ibat trans torrentē cedron. Et oia sunt vera: q̄ in radice mōtis oliueti erat illud prediū: ad q̄d̄ ex cluitate non patebat accessus nisi transitō torrente p̄d̄ic̄ cro. Sic ergo p̄z p̄mū: s̄z quō ch̄ist⁹ fuit p̄ditus a Iuda.

Quātū ad sc̄d̄. s̄. quō ch̄is fuit capt⁹ Sc̄dū ē q̄ Iudas post bucellā sup̄traz de manu ch̄i: vt d̄t brūs Joā. exiuit foras ad accipiendum ml̄ites vt caperet ch̄im: quē credebat sturū illuc q̄ frequē ibat. s̄z in mōtē oliuay (Tūc d̄t illis iesus. Oēs vos scandalū) id ē ruinā (p̄atēmini i me) id est occasiōe mei (in ista nocte) q̄ ego capt⁹ z vos fugiet. (Sc̄t p̄ū est em̄) Zach. xij. (Percutā pasto rem) id est ch̄im (z dispergent oues gre gis) id ē discip̄l̄. Est t̄m sciendū vt dicit D̄gr̄ histo. q̄ in Zacharia nō sunt ista p̄ba: sed ista sentētia. Nam ibi ponitur oratio p̄phete ad d̄m̄ d̄icētis. Percute pastozē z dispergent oues gre gis. Hic aut̄ ponit vt ait: responsio d̄ni ex audic̄tis orationē p̄phete z d̄icētis. Percutā zc̄. (Postq̄ aut̄ resurrexero p̄cedā vos in galilea) cū ista d̄icat ad solandū de stitutos: specialiter de galilea facit mē rionē vt intelligeret q̄ eum videret in loco in quo non t̄merent iudeos: vt ait Chry. (Rūdens aut̄ Petrus) tanq̄ feruens z qui se fortē putabat (ait illi. Et si omnes scandalizati fuerint in te: ego

hunc scādaltzabor. i. nō te deserā. Et i
 h nō mētebat: qz credebat se dicere ve
 rū: s; tñ p̄supruiose loq̄bat: nō p̄siderans
 suā fragilitate. **Uñ p̄ h grau' p̄miss'**
 est cadere q̄ aliq; r̄ iter' p̄ h qz futur'
 erat pastor ecclē: vt suo casu alijs cōpa
 ri sciret. (Ait illis Iesus. Amen). i. vere
 dico tibi. qz i hac nocte anq; gall' can
 ter: ter me negabis. **Soler aut h queri:**
 qre ch̄s p̄miserit cadere Petrum: Et
 r̄ndet qz h p̄miserit p̄mo vt oñderet qz p̄
 habitā grām p̄r q̄s peccare mortaliter.
 Sc̄do vt hō pl' ch̄s q̄s sibi credat. Ter
 tio vt nemo d se p̄sumat. Quarto vt dī
 scant prelati subditis esse cōpatiēdum.
Est aut sciēdū qz Barth. Lu. r̄ Joā.
 q ad h eodē mō dicit. i. qz Petrus erat
 negatur' ter an p̄mū cantū galli. Sed
 br̄is **Dar. dicit qz erat negatur' ter an**
 sc̄dm galli cantū: ita qz sc̄da r̄ tertia ne
 gatio debebat esse post p̄mā vocē galli:
 r̄ ante sc̄daz: r̄ sic videt dissonātia eē h
 r̄ sibi. **Soluit aut Aug. d̄ p̄sen. euang. r̄**
 magi. hist. Nā sp̄a trina negatio petri:
 est vñū q̄ddā totū ex trib' p̄rib' integra
 r̄ū: qd est negatio Petri. **Que petri ne**
 gatio ante p̄mū galli cantū ē inchoata
 r̄ ante sc̄dm finita: ita qz due ei' pres. i.
 due negatioes p̄tales fuerūt in p̄mā
 r̄ sc̄dm vocem galli r̄ vna ante p̄mam
Darthe' g Lu. r̄ Joā. p̄siderātes tr̄s
 ne negatioes p̄ncipium qd p̄mā vocem
 galli p̄cessit: dixerūt. Nō cantabit gal
 lus donec ter neges me. i. donec incipi
 at tr̄na negatio. **Dar' vō qz p̄sidera**
 uit eiusdē finē dicit: anq; gall' bis vocē
 dederit: ter me negabis. **Per ista aut q**
 dicit **Augu. declaraf oprie quō res gesta**
 sit. Sed remanet q̄stio de p̄bis christi.
Uñ. i. dixerit: anq; gall' canter v' anq;
qz gall' bis vocē dederit. Et dicēdū est
 qz successiue dicit vtrūq;. Nam vt dicit
Dar' : Petr' audita sua negatōe am
 pl' loq̄bat: qz si etiā secū oporteret illū
 mori: nō negaret ch̄m: r̄ tūc ch̄s iterū
 repl̄cauit d negatōe sub alijs verbis.
 Possūm' tñ torā istā difficultatē aliter
 soluerē: distinguētes int' cātū galli r̄ vo
 cē galli. Nā cantus mltas voces inclu
 dit. Cū em̄ dicit' gallū mlt' v'icib' can
 rare in die: putabis. i. semel i mediā die
 r̄ sel in auroza: vel hmōi: nō ē sensus qz
 tñ vñā vocē i auroza emittat. **Dicit g**
 ch̄s: anq; gall' canter. i. cōpleat cantus
 emittēdo oēs suas voces: ter me negab
 Sz qz petr' h audito ampl' loq̄bat: id
 ch̄s volens aliqđ pl' dicere: subiunxit
 qz ter erat negatur' an sc̄dm vocē gal
 li: cū tñ i vno galli cantu p̄les voces qz
 due p̄tneri soleāt. **Beat' g Dar. retu**
 lit h sc̄dm: aliq vō p̄mū (Ait illi Petr'.
 Etiā si oportuerit me mori tecū: non te
 negabo) **Quid ad h ch̄s dixerit: Dar.**
 nō exp̄mit: sed credo qz replicauerit illū
 qd dicit **Dar' . i. anteq; gall' bis r̄.**
(Sib') sic petrus (r̄ oēs discipuli dixerit)
 credētes se dicere verū: qz parati erant
 mori (Tūc venit Iesus cū illis i villaz q
 dī Bethsemani) q erat q̄ddā p̄diū in ra
 dice mōs oliueti: r̄ dicit discipul' suis
 qui. i. eū indiuisibilr seq̄bant (Sedere)
 i. expectate (h donec vadā illuc r̄ orem)
 in secreto. **Inuebar aut in h qz i tribu**
 latioib' oīo debet esse refugū nostrum
 (Et assumpto petro r̄ duob' filijs **Se**
 bedei) Isti tres fuerūt ch̄s familiario
 res ceter' r̄ magis ad secreta admittē
 bant. **Petr' qdē p̄f fidei feruorē: Joā**
 nes p̄f puritatē: **Jacoby vō qz inf apol**
 stolos p̄m' erat martyrio coronād'. (ce
 pit tr̄stari r̄ mess' eē) ad ostēsiōne vere
 hūantē. **Tristabat aut ch̄s q ad vō**
 luntatē vt natura. i. nō delibēratā s; rō
 nē/ siue absolute sumptā. **Uñ em̄ ex iudi**
 cio rōnis delibare veller mortē: imo r̄ d
 ea gauderet: tñ absolute sumēdo mortē
 i se et displicēbat: qz placebat vita. **Tr**
 stabat ḡ em̄ volūtātē p̄f p̄ditiōis neq;
 ciā: p̄f aploz fugā: p̄pter m̄ris sue trist
 ciā: r̄ p̄f hierlm ruinā: r̄ p̄f suā mortē
 q om̄ia app̄hendebant. **Sc̄dm appetitū**
 tūc aut sensituum tristabat valde ex
 redundātia p̄dicti doloris. (Tūc aut
 illis. **Tristis est ania mea vsq; ad mor**
 tem) r̄ hoc dupliciter. **Uno modo extē**
 siue: quia scz vsq; ad mortē erat illa tr̄s
 sticia duratura: vt dicatur. **Tristis est**
 id est tristis erit. **Alio modo intensiue:**
 vt sit modus loquēdi quo dolorē ma
 ximū expr̄mere p̄sueuimus. **Erat autē**

In die parasceues.

re chris i maria ani anxietate: qz apphe
debat futurū malū maxim: z vidbat im
possibilitatē euadēdi illū p̄t diuinā p̄
ordinatōez (Sustinere h). i. expectate.
(z vigilate) in orōne (mecū) tanq̄ amici
qz est assistere z cōpati amicū rpe anxie
tati (Et p̄gressus pusillū) Oīo em̄ est
elevatione mentis in deū: qd̄ meli⁹ sit dū
qs est ab alijs se q̄stratus / q̄ cū qs est in
societate. Voluit autē orare in secreto:
Primo vt oñderet sue orōnis distantā
ad nr̄am: qz orat z orat: vñd̄ sepauit se.
Secdo vt oñderet q̄ nō solū pro apl̄is /
sed p̄ oibz est sua orō. Tertio ne videre
tur facere p̄tra doctrinā suā. Dar. vj.
Clausio ostio ora zc. Quarto: vt doce/
ret nos ad orādū secretū inq̄rere. qd̄ nō
dico q̄si eccl̄ia sit fugiēda / imo est am/
plectēda: sed qz z in ip̄a eccl̄ia dz qs se /
cretū appetere (p̄cidit in facie suā) hu/
militado se (orans z dī.) Ad intellectu
tū sequētis orōnis sciendū est ex doctri
na s. Tho. iij. dist. xvij. q̄ ch̄io inq̄tum
hō erat / orare cōp̄erebat. P̄io vt oñde
ret se hoīem fm̄ q̄ est p̄e minor. Secdo
vt orare doceret. Tertio vt oñderet se
a deo esse. Nec tñ eleuabat mēre ad ali
qd̄ cōtemplandū nouiter / qz eadē sp̄ no
uit: sed ad ip̄lorandū sup̄iorē. Cōp̄ere/
bat etiā ei p̄ se orare: nō p̄ aliq̄ defectu
suo in bonis sp̄ualibz: qz nullū talē ha/
buit: sed in corp̄alibz: qz fuit in corpore
passibilis. Et sicz nihil in se h̄er quod
nō veller inesse: tñ aliq̄d habebat quod
post mortē volebat abesse: scz passibil/
tatem. Tñ dīcēdo: resuscita me: vt dīc
ps. orabat p̄ se. Oīo autē q̄ in p̄senti pas
su orasse dz: nō fuit sensualitatē vt oran
tis: sed vt ei⁹ pro q̄ oratio orabat. Cum
em̄ tam sensualitas q̄ volūtas vt natu
ra abhorreret mortē ip̄a rō seu volūtas
vt ratio. i. vt cōsequēs deliberatōez ra
tionis cōcludētis mortē illā esse bonā p̄
salute mūdi: effecta est aduocata sensu
alitatē z voluntatis naturalis. Et pro
vtriq̄ orauit: nō q̄ veller fieri id qd̄ pe
tebat: s; qz volebat oñdere affectū sen
sualitatis z naturalē inclinādem volū
tatis: z q̄ in om̄i angustia ad eum est re
currēdū: z tñ ois volūtas ei⁹ volūtatē

est subijctēda. Tñ si q̄rat. vtrū ois orō
ch̄i fuerit exaudita: R̄ur q̄ sic loq̄ndo
de illa quā ch̄is ita fecit vt eā absolute
vulnerit exaudiri: z ea sola exaudita est
Tal̄ autē nō fuit nisi de eo qd̄ ip̄e abso
lute z deliberata rōe volebat (Vt p̄: si
possi. est trā. a me ca. iste). i. passio quaz
dr̄ calicē. i. medicinā amarā z sanatiuā.
Cōsuevit em̄ medicinā dari i calice. Et
qz ista sit dicta ex p̄e sensualitatē et nat
uralis inclinādis: tō statim fm̄ iudiciuz
rōnis z volūtatē deliberatā subiungit
(verūtū nō sic ego volo) volūtatē. i. na
turali aut sensualitē (sed sicut tu) supple
vis fiat. (Et venit ad discipulos suos)
qz tanq̄ hō cōsolabat ex locutione cum
amicis (z inuenit eos dormiētes) dupli
ci ex cā fm̄ Ch̄yph. P̄io scz qz nor erat.
Secdo qz ex tristitia erat quati. (Et de
Petro) q̄ seruētore ceteris se mōstrabat
(sic) Hic punctuādū est z legendū in
rogatiue. q. d. Rep̄ensibilis (nō po
tuit vna hora vigilare mecum?) q. d.
Hoc m̄to min⁹ est q̄ mori p̄ me (vigi
late z ora. vt nō intre. in ten.). i. ne a ten
tatiōe sup̄uētura sup̄emin: fm̄ Hiero.
Nō em̄ idē est tērari z intrare in tentā
tionē (spūs q̄dem) vester (p̄mptus est)
ad deliberandū (caro autē). i. affectus z
ois potētia corp̄alis (infirma) ad exe/
quendū z sustinēdū tentatōem futurā.
Aliud est ei dicere q̄ volebāt pro ch̄io
mori: aliud facere. Hiero. Hoc autē est
aduēsus temerarios: q̄ qd̄ crediderūt/
putāt se posse p̄ se q̄. Itaqz q̄tū de ardo
re mentis cōfidimus: tantū de fragilitā
tate carnis timeam⁹. Hec ille. (Frerū
scdo abijt z orauit) vt oñderet q̄ oratio
debet esse cōtinua. z vt ver⁹ p̄barer p̄l
tatem hūanitatē (dicēs. Pat̄ mī: si nō
pōt hīc calix tñ s̄re nisi bibā illū: fiat vo
luntas tua. Et venit itez z inuenit eos
dormiētes: Erant enim oculi eorū gra
uari) scz ratione tristitie maxime: z est
am ex cibi digestione: z ex hora dormiē
di. Et ch̄ist⁹ ista secūda vice nihil dozi
mientibus dixit: forte compassus eorū
fragilitatē. Et sicut dicit Dagister hī
storiarū: angelus de quo Lucas dicit:
q̄ apparuit ei confortans eum / appa
3 iij

fuit ei dū scdo oraret (Et reli. il. iterū
 abī. z ora. ter. eū. ser. di.) z h̄ P̄rio fm
 Raba. vt doceret nos orare p̄ p̄terita/
 z p̄ntia/z futura mala. Scdo: vt doce/
 ret orōnes ad p̄tem: z filiū: z. ff. dirigē/
 das fm aliq̄s. Tertio: vt oñderet q̄ nul/
 la oīo n̄ra sine p̄seuerātia d̄z esse: sed d̄z
 h̄re p̄ncipiū/mediū/z finē. (Tūc venit
 ad discipulos suos: z dixit illis. Dormi/
 te tam z redescite) Sic em̄ dicit mag.
 hist. z innuit Dar. xij. ch̄is voluit di/
 scipulos aliq̄tulū dormire: z post paulu/
 lū dixit: vt d̄r ibi Dar. iussit. z tūc ex/
 citauit eos di. (Ecce appropinq̄bit ho.
 z si. ho. trade. in ma. petro.) Ch̄y. aut̄
 d̄r q̄ tūc cū dixit: dormite zc. erat maxi/
 me vigilandū. sed ch̄is dixit: dormire.
 vt d̄r P̄rio: vt oñderet/ q̄ neq̄ visū pos/
 sene sufferre futuroz maloz. Scdo q̄ n̄
 indigeret eoz auxilio. Tertio q̄ oīnino
 opebat eū tradī (Surge eam?) Job/
 uiam. p̄d̄torz (ecce appropinq̄bit q̄ me/
 tradet. Adhuc eo loquēte/ ecce Judas
 vn̄ de duodecim venit: z cum eo turba
 m̄tra) Habuit em̄ secū cohortē militū:
 quā dedit ei p̄ses ad req̄sitionē p̄ncipiū
 z m̄ltos m̄ltros q̄s dederāt p̄ncipes sa/
 cerdotū. vt h̄r a b. Joāne (cuz gladij)
 i. ensib). Cōsueuit em̄ in seprura voca/
 ri gladij q̄ pugnat (z fustib). i. lignis:
 vt d̄r Dar. seu baculis. Milites q̄dē
 habuerē arma: serui aut̄ seu famli sacer/
 dotū z senoz habuerūt fustes (missi a
 p̄ncipib) sa. z senio. ppli. Qui aut̄ tra/
 didit eū/ dedit eis signū di. Quēcumq̄
 oscu. fue. ip̄e est: tene. eū) Hoc aut̄ fecit
 ne loco ch̄i capent Jacobū minozē qui
 d̄no simillim̄ erat. Un̄ z p̄ter h̄ z p̄f
 alia frat̄ d̄ni dicebat. (Et cōfessim ac/
 cedēs ad iesum dixit. Aue rabbi) Do/
 dus erat salutādi sic z nūc dicim̄: bo/
 nū vesp. (Et osculat̄ est eū) q̄ forte vi/
 scip̄l̄ ch̄i sic eū salutare cōsueuerit. In
 h̄ tñ apper maria ch̄i māsuētudo q̄ p̄/
 d̄toris osculū nō repulit. (Dixitq̄ illi
 iesus. Amice) Amicū vocat p̄d̄toroz
 q̄ ip̄e diligebat naturā: z eū ad amicit̄
 clam recte parus erat/ si penitūisset.
 Et q̄ etiā ch̄is p̄tendebat se i li eē amī/
 cū. Vel forte saluator ironice loq̄ (ad

qd venisti?) q. d. fm Aug. Bene nouit
 qre veneris. Seculari z insulari. amio
 cū te fingis cū p̄d̄torz sis. Un̄ z fm Lu.
 dixit d̄ns. Juda: osco filiū hois trad̄.
 (Tūc accessit z ma. inie. in iesus). i. il
 li q̄ erāt cū iuda. P̄t̄ tñ q̄ eū capent fu/
 erūt. p̄strat ab eo vt d̄r Joā. ip̄o dicēte.
 Quē q̄rit. zc. Ego suz. Et s̄it̄ dixit vt
 discipulos s̄ineret abire (z tenuerit eū: z
 ecce vn̄ ex his q̄ erāt cū iesu). i. petrus
 (extendēs ma. exe. gla. suum.) De isto
 gladio dicunt coiter expositores: q̄ fuit
 gladij m̄salls magn̄. In cena em̄ fue/
 rūt duo tales q̄b) agn̄ fuerat dectus.
 Sz m̄ibi videt q̄ fuerit ensis. Nam sic
 narrat Lu. ch̄is in cena dixit. Qui non
 habet: vedat tunicā suā z emat gladiū.
 Apl̄l̄ aut̄ tūc sic d̄r Theo. z Ch̄y. assū/
 pserūt aim defendēdi maḡm: id̄ dixerit
 Ecce duo gladij h̄. z hos gladios in au/
 xiliū tulit fm Lu. Ch̄y. ad pugndū. Un̄
 z q̄n milites voluerit ch̄ium cape: apl̄l̄
 voluerit eū defendere. Un̄ vt d̄r Lu. di/
 xerūt. D̄ne: si p̄cutim̄ i gladio. i. nūqd
 debem̄ istos aggredi cū gladij: Et q̄
 bus rōabil̄ apper q̄ erāt gladij ap̄t ad
 pugnā: nō ḡ m̄salls. qz melius fuisset
 h̄re fustes. de q̄b) in villa z in horro est
 p̄sille poruisse inueniri copā. Sz qre
 petr̄ arr̄puit gladiū: cū d̄s d̄xisset nō
 esse resistēdū malo: Dar. v. r̄ndz sc̄is
 Tho. sup Jo. q̄ d̄ns phibuerat defend̄/
 sionem sui: nō aut̄ d̄ni. vt q̄ apl̄l̄ adhuc
 erāt imp̄fecti. Hec ille. Sz qre ch̄ius
 permisit discipulos suos arma portare:
 Dico q̄ h̄ potuit fecisse vt petr̄ p̄cuter̄
 apperet q̄ nō defendit: sz mori volebat.
 Sz vn̄ enses h̄re potuerit: Dico q̄ i do/
 mo ybi cenauerāt. z p̄cutēs suū p̄nci.
 sacerdo. ampu. auri. etus.) Petr̄ em̄ vo/
 luit sc̄ndere caput eū. vt d̄s. Tho. su/
 per Jo. sed ille declinauit. Et l̄cz anre
 pet̄uissent licentiā a ch̄io pugnādi: tñ
 petr̄ nō expectauit ch̄i r̄sum. (Tunc
 ait illi iesus. Conuerte gladiū tuum in
 locū suū. oēs em̄ q̄ accepit gladiū: gla/
 dio p̄bunt). i. p̄p̄ gladiū qd̄ accepit.
 fm mḡm hist. Intelligēdū tñ est fm eū
 dem z fm Aug. q̄ ille sol̄ accipe d̄r gla

In die parasceues

diū q̄ accepit illū sua aucte. secus q̄ vtrif
gladio iubere seu p̄mittere lege / vel iu
bente deo. Vel possum⁹ dicere q̄ salua
roz intendit dicere sic. Ego nolo armis
defendi. Et siqs̄ ex vob voluerit nūc cū
istū gladio pugre: p̄bit gladio istoz mi
litrū (An putas: qz nō possum roga. pa
mē: z exhibe. mi. mō pl⁹ q̄. xij. legioñ.
angeloz) Legio p̄inet sex milla sexce
ros sexaginta sex. Si aut vñ⁹ angel⁹ in
vna nocte potuit occidere i exercitu sen
nacherib. clxxxv. milia viros. vt pz. iij.
Re. xix. qd potuissent. xij. legioes: Nec
tñ chīs ista dr̄ q̄st idigeret angeloz su
fragio: s̄ ad ondedū q̄ euadere potuit
ser li voluisset. Sanauit aut cū fz Lu.
p̄mo ad p̄uersionē astantiū. scdo ad cō
firmatōez disciploz dubitantiū. t̄tlo ad
instruatōez nr̄am: vt discam⁹ bñfacere
inimic⁹. z q̄ro ad ondedā volūartam
passionē. Nec tñ p̄t b̄ cessauerit ip̄i fm
Chrys. qz cū eēt nox forte nō vidērt. vñ
p̄t oditū. vel potius: qz tanq̄ milites et
fuit port⁹ obedire voluerit hoib⁹ q̄ deo.
(Quō ḡ implebunt sc̄pture: qz sic opz
fiert: In illa hora dixit Iesus turbis.
Tanq̄ ad latronez existis cū gladijs et
fustib⁹ p̄phendere me. Quoti. apd vos
fede. do. in tēplo) sine armis z militib⁹
(z nō me tenuist⁹.) Hoc aut totū factū
est vt iplerent sc̄pture p̄phaz. Tūc dī
sc̄ptū oēs relicto eo fugērt. At illi tenē.
te. duxē. ad caip̄hā p̄nci. sacer. vbi scri
be z sent. ouenerāt.) Sic aut dr̄ b. Jo.
isti duxērt iesum p̄mo ad domū Anne:
sed tñ h b. Dar. tacz: qz annas nō erat
sūmus sacdos illo anno: s̄ erat socer sū
mi sacdotis. i. caip̄he. idēz p̄t q̄ndā re
uerentiā cū tñ s̄re h̄cent p̄pe domū et us
p̄rauerūt et ch̄m. Et etiā fm s. Tho.
sup Jo. h̄ fecerūt de mādato caip̄he: q̄
h̄ iussit vt se excusabiliorē redderet cō
denando p̄denariū. Est aut sciendū ad
intellectū seq̄ntiū q̄ fm Dar. Dar. z
Lu. trina negatio Petri videt facta in
domo sūmi sacerdotis. i. Caip̄he: qz de
Anna q̄dā nō faciūt mentionē. fm Jo.
p̄o sc̄a est i domo anne. Et qdē Hiero.
sup Dar. z Beda sup Lu. videt velle
q̄ pet⁹ in domo caip̄he negauerit. Lu

gustī. p̄o de p̄sen. euā. vult q̄ negatō ro
ta facta sit i domo anne: z q̄ euāgeliste
vident dicere q̄ sit facta in domo Cal
phe/loquunt p̄ recapitulatōez. Quidā
ali j̄ dicunt q̄ vna negatio fuit in domo
anne: alie due in domo caip̄he. Joānes
aut dr̄ eas factas i domo anne: qz ip̄a. p̄
pter rōnes q̄ dicent reputabat domus
caip̄he. Vibi vt q̄ snia Augu. sit pat
sed tñ est dubiū vñ fm istā sniam. Nā
qn̄ euāgeliste recapitulāt istud: nullā fa
ciūt mentionē de domo anne: sed tñ de
domo sūmi sacdotis: qd̄ videt icōueniēs
marie apd Dar. q̄ tā an̄ dixerat ch̄m
esse ductū ad annā. Ad h̄ dico q̄ vt p̄z
ex Joāne tā annas. q̄ caip̄has dicebat
pontifex. z sic dr̄ Augu. z s. Thom. qn̄
chīs duc⁹ est ad annā: dicit⁹ est duct⁹ ad
caip̄hā: qz erat caip̄he volūtas. Et h̄ in
nuīt Joāne. q̄ dixit id̄ eū fuisse ductū ad
annā: qz erat socer caip̄he. Et p̄t addit
q̄ dū ducebat ad annā. ducebat vltima
te ad caip̄hā: qz illa erat via sua. nō icō
uenit aut idē sil̄ ire/vel moueri ad me
diū z vltimū. qz ḡ vterq̄ erat p̄tifer z
sūmus sacdos: licz diuersimode. z erāt
vñ⁹ volūtatē: ita q̄ vñ⁹ deferebat alte
ri: z dom⁹ vñ⁹ erat in via ad domū alte
rius. iō Dar. z Lu. q̄ facta fuerit i do
mo vtriusq̄: dicit facta in domo sūmi
sacerdotis: nō exp̄sso vtrū esset annas vñ
caip̄has. Sic Dar. ip̄am domū anne
videt dicere atrii caip̄he. z qn̄ duc⁹ est
ad annā/ dicit ductū ad caip̄hā rōne di
cta: z q̄ sūt facta in vtraq̄ domo: videt
dicere facta in domo caip̄he. Dicit ḡ.
(Petrus aut) z cū eo al⁹: vt dr̄ Joā. q̄
credit fuisse ille (seq̄bat) p̄t amorē (a
longe) p̄t timorē (vsq̄ in atrii p̄nci
p̄s sacdotū) p̄mo vsq̄ in atrii anne: vt
dr̄ Joāne. Deī vsq̄ in atrii caip̄he: vt
credit. Quō aut pet⁹ potuerit intrare
in domū anne: declarat ip̄e Joā. dī. q̄
altus discip̄s sequebat cū petro: z ille
erat notus p̄tifici. z impetrauit ab an
cilla ostiaria ingressum Petro. In hac
aut p̄ma domo. i. anne chīs est introga
tus de doctria et discip̄s suis. Ad qd̄
cū r̄nderet suscepit alapā: vt dr̄ Joā. ad
vno suo: z pet⁹ ter negauit. Deī chīs

fuit missus ligatus ad domum caiphe: in qua
 oēs alias promelias et iniam mortis ac-
 cepit. 16 dicit. (Et ingressus intro sedebat)
 ad ignem (cum ministris ut videret finem. Pri-
 cipales autem sacerdotum). i. caiphas et non an-
 nas (et omne conciliium). i. multitudo principum
 sacerdotum et seniorum et scribarum) querebant
 falsum testimonium contra Iesum quia veros
 testes se posse inuenire desuperabat (ut eum
 morti traderent: et non inuenirent cum multis
 falsi testes accessissent.) Non enim querebant
 falsos testes simpliciter: quia multi tales acces-
 serunt: sed falsos apparentes veros et iusti-
 ficabiles: quos non erat facile inuenire.
 (Nouissime autem venerunt duo falsi testes
 et dixerunt. Hic dixit. Possum destruere
 et templum dei: et post triduum reedificare
 illud) Sed quomodo isti testes fuerunt falsi: quia
 dixerunt id quod ipse dominus dixerat Iohannes. 2. sol-
 uite templum hoc: et in tribus diebus excitabo il-
 lud. Ad hoc dicit Hieronymus. quod falsi testes
 fuerunt: quia non eo sensu acceperunt verba quo
 dicta fuerunt. scilicet de templo corporis christi. unde et
 quidam mutauerunt ut possent inferre calu-
 mnia. nam pro soluere / posuerunt: possum
 destruere. et per excitabo / posuerunt reedi-
 ficabo. Unde et Bar. dicit quod non erat conue-
 niens testimonium illorum. (Et surgens) de tribu-
 nali ex impatia (principes sacerdotum) vi-
 dens quod ex nihilo posuit eum condemnare (ait
 illi. Nihil respondens ad ea quae isti aduersum
 te testificantur. Iesus autem tacebat) quia
 ea quae opponerent non erat ratione digna
 Et ut impleret illud Esai. 53. Quasi agnus
 coram tonante se obmutescet (Et princeps
 sacerdotum ait illi. Adiuuro te per deum vi-
 uum ut dicas nobis si tu es christi filius dei)
 Est sciendum sic dicitur s. Tho. 2. 2. q. 1. q. 1. q. 1. q. 1.
 adiuurare est ordinare aliquid ad aliquid per
 diuinam. Est autem duplex modus adiuurandi:
 scilicet coactiuus et deprecatus. Adiuurare autem
 subditos per deum cogendo et deprecando est
 licitum: sed superiores deprecando solum et non
 cogendo. Demones tamen licet adiuurare cogendo
 ne nobis noceant: non autem deprecando.
 Et eodem modo. scilicet cogendo licet adiuurare
 creaturas irracionales: ne per eas diabolus
 nobis noceat. et sicut deprecando: ut per eas de-
 nobis auxilietur. Adiuurare autem eas secundum se
 ipsas / non ut more sit a deo vel diabolo: est

vanum et illicitum. Iste autem summus pontifex
 adiurauit christum coactiue et peccauit.
 Hec omnia ex s. Tho. Sed 3. q. 1. 3. christi
 non esset subditus summo sacerdoti: tamen hoc non
 constabat ei. tunc licite videtur potuisse cogere
 christum. Ad hoc dico secundum doctrinam sancti
 Tho. quod summus sacerdotibus constabat testis
 sum esse christum. et etiam si non constabat eis
 quod esset filius dei: eorum ignorantia erat affe-
 ctata et crassa: quia scriptura et doctrina et inter-
 oratio mortis eius euidenter habebantur. (Dixit
 illi Iesus) ne. scilicet videret preternomen nomen
 dicitur: per quod fuerat adiuratus. (Tu dixisti)
 supple veritate. Iste enim erat modus loque-
 di affirmatiuus. Unde et Bar. dixit: quod
 dominus respondit dicit. Ego sum (Teruntamē dicit
 eo vobis: amodo). i. post hoc (videbitis fili-
 um hominis) quod modo a vobis non magnitendit.
 (sedente a dextris patris dei: et veni in
 nubibus caeli) quod fiet in die iudicii. Sed quod
 re dicit amodo: videtur enim scire quod statim
 post passionem habebit visurum essent. Ad hoc dicit
 eo secundum Orig. quod torum spiritus a passione christi
 usque ad diem iudicii quasi per momero sumit
 respectu eternitatis. Sciendum est autem: quod
 ut elicitur ex Luca simul cum Bar. iudei
 in isto concilio cum christo nihil responderet
 testibus: prius interrogauerunt illos si eundem
 christum: ut dicit Lucas. Et ad hoc ut idem
 dicit: ipse respondit. Si dixerit vobis non crede-
 tis mihi: si autem interrogauero: non responde-
 tis mihi: timentes scilicet quincies: neque dimis-
 teris scilicet me abire. et postea subiunxit id
 quod dictum est: scilicet (Teruntamē dicit. Et tunc
 in illis verbis: quia dixit se sessum a dextris
 dei, intellexerunt quod se filium dei faceret.
 ideo secundo: ut dicit Lucas: interrogauit
 uerunt eum omnes si diceret. Tu es filius
 us dei: siue hoc dixerit non interrogando / sed
 concludendo ex dictis eius. Et tunc princeps
 sacerdotum adiurauit eum dicens. Adiuuro
 te dicitur. ut dicitur est. Et christus respon-
 dit secundum Bartheleum. Tu dixisti. Vel secundum
 Lucam: Vos dicitis. Omnes enim concilio
 serant quod erat filius dei. Sed Barthe-
 solum nominat pontifice: quia erat princi-
 palis: et quia post communem omnium concilio
 sionem ipse solus adiurauit. Ex his et
 quod pariter quod Bartheus non recitat
 primam interrogatorem: sed secundam: et tunc

In die Parasceues

nem recitat p̄ba q̄ ch̄s dixerat ad p̄mā
 sc̄z Gerūtū rē. (Tunc p̄nceps sacerdo-
 tū sc̄dit vestimēta sua) ad significādū
 q̄ ch̄s blasphemasset deū: attribuendo
 hoi. i. sibi id qd̄ ē deī. s. eē deū. **Cōsueue-
 rāt em̄ iudei i signū doloris sc̄ndere ve-
 stes: sic nūc aliq̄ p̄ij cūit b̄terū ad terrā**
 (dicens. **Blasphemauit: qd̄ adhuc ege-
 mus restib:** Ecce nūc audistis blasphemā-
 mīā. Quid vob̄ videt: At illi rudentes
 dixerūt. **Reus ē mortis.** Tūc expuerūt in
 faciē ei: r̄ colaphis eū ceciderūt) **Est at̄
 colaphus p̄pe p̄cussio colli: sic alapa ge-
 naz: vñ r̄ colaphisare ē collum p̄cutere:**
 qd̄ tūc opprobriosus erat apud iudeos:
 sic r̄ mō apd̄ mauros: vt fert. (aliq̄ at̄ pal-
 mas i faciē ei dederūt: dicētes. **Prophē-
 tiza nob̄ ch̄e q̄s ē q̄ te p̄cussit.** Hoc dert̄
 forte dicebāt: q̄t̄ dicerēt. **Si es p̄pha vt
 dicebat: d̄tūna nob̄ q̄s p̄cussit te.** Hā-
 bebat ei faciē velatā: vt d̄r Lu. (Petr̄
 p̄o sedebat for̄) nō extra domū: s̄ extra
 locū i q̄ illudebat ch̄s. Stabat em̄ (in
 atrio). i. domo. **Est em̄ atrū dom̄ spa-
 ciosa: cui solebāt addi extr̄i sec̄ aliq̄ por-
 tic̄. Videt at̄ q̄ eēt petr̄ i claustro seu
 spacio qd̄ solet esse sine tecto in domib̄
 magnis: q̄ ignis erat i medio oim̄ accē-
 sus fm̄ Luca. Et erat i atrio deorsū fm̄
Darcum. **Ull̄ erat i atrio. i. i aliq̄ loco
 ignis.** Hā fm̄ aliq̄s d̄r atrū. i. a calligie
**Sc̄dū tñ ē q̄ iste negatōes petr̄ de
 q̄b̄ dicit̄ fuerit facte i domo anne. r̄ ea
 q̄ imediare aū d̄cta sūt in domo cat̄phe
**Uñ Darr̄. h̄ nō tener ordinē historice
 s̄ recapitulat fm̄ Aug. (Et accessit eū
 vna ancilla dicēs. Et tu cū iesu galileo
 eras) Ista fuit ancilla ostiaria: vt dicit̄
 Joā. ad cui⁹ vocē petr̄ p̄mā negatōez
 fec̄: nō i ip̄o igressu dom̄. s̄ post igres-
 sū cū staret ad ignē: vt d̄r **Bar.** seu ad
 lumē: vt d̄r **Luc.** r̄ idē ē. **Uñ subdit̄ (At
 ille negauit corā oib̄ dicēs. Nescio qd̄
 dicit̄) Nō em̄ forte illū ad ianuā cognuit
 eū eēt nor: s̄ cū eū fuisset int̄uita ad lu-
 mē: vt d̄r **Lu.** s̄ q̄re nō sic interrogauit
 d̄ Joāne. **Fortē h̄ fuit q̄ Joannes erat
 familiar̄ i domo: id̄ d̄ferēbat ei. nec rñ
 d̄ferēbat socio: q̄ forte nesciebat q̄ ille
 esset. p̄ q̄ rogauerat ioānes. **Ull̄ forte nō
 stabat ei q̄ ioānes ess̄ ch̄i discipul̄.************

**Dep̄hēdit aut̄ h̄ de petro: forte q̄ tristis
 stabat aut̄ flebat. Quātū ad istā p̄mā
 negatōez p̄ueniūt oēs euāgeliste: q̄ntū
 ad alias duas differūt: q̄ vñ d̄r eas fa-
 ctas ad vocē vni⁹ p̄sone: al̄ ad vocē al-
 teri⁹: s̄ tñ reuera oēs dicit̄ vep̄: q̄ mlt̄e
 p̄sone p̄currebāt: r̄ vñ exp̄mit vñā: al̄
 aliā. **Post istā at̄ p̄mā negatōez: vt d̄c
 be. **Dare. Petr̄ exijt. i. exibat foras
 ante atrū: r̄ gallus c̄tauit: vt d̄r idem
Bar. s̄ credit̄ q̄ petr̄ nō audierit: q̄
 erat susp̄sus anio. Hā t̄mebat. **Et dū
 extr̄er: alia ancilla ēt̄ incusauit eū: r̄ re-
 d̄jt ad ignē vt se purgaret: id̄ sc̄q̄ (Ex-
 eūte aut̄ illo ianuā). i. dū extr̄er: non aut̄
 post q̄ extr̄er. **Timuit ei petr̄: id̄ extr̄e
 voluit. **Exeūte at̄ illo. i. cū se ad exeūdū
 p̄parer: vt d̄r **Aug.** erat tamē adhuc p̄pe
 ignē: vt d̄r **Joā.** (vidit eū alia ancilla: r̄
 ait h̄s q̄ erat ibi. **Et h̄erat cū iesu naza.**
**Et it̄ez negauit cū iuramēto: q̄ n̄ nouit
 hoiem) **Bar. r̄ mar.** videt̄ dicere: q̄ ad
 vocē h̄ ancille negauerit sc̄do. s̄ **Joan.**
 d̄r q̄ ad vocē ast̄rtū. **Lu. q̄ ad vocē cu-
 iusdā. s̄ reuera fuit ad vocē ast̄rtū: q̄
 tñ fuerat extr̄at̄ ad vocē ancille: id̄ oēs
 vep̄ dicit̄ (r̄ p̄p̄usillū). i. post spaciū ho-
 re vni⁹: vt d̄r **Lu.** iā ei petr̄ stabat secu-
 rus (accessit̄ q̄ stabāt: r̄ dixerūt petro.
**Uere r̄ tu ex ill̄ es: nā r̄ loq̄la tua manū
 festū te fac̄) **Bar.** videt̄ dicit̄ q̄ ista ter-
 tia negatō fuerit sc̄a ad vocē ast̄rtū: r̄
 s̄lt̄ **Bar. Lu.** p̄o q̄ ad vocem cuiusdā.
Jo. at̄ q̄ ad vocē cognati ei⁹ e⁹ abs̄ta
 fuerat auricla: q̄ dicebat se eū vidisse i
 hortō cū iesu. **Et oia ista p̄a s̄t: r̄ s̄lt̄ con-
 current̄: vt d̄ se p̄t̄ eē māifestū (Tūc ce-
 pit̄ d̄testari r̄ iurare q̄ n̄ nouiss̄ hoiez)
 i. cepit̄ iurare iuramēto execratorio: qd̄
 est grauissimū: vt pote dicendo. nūq̄ be-
 ne factat̄ mihi de⁹ si it̄a est. **Sc̄da autē
 negatō fuit cū iuramēto assertorio sim-
 pliciter: puta dicēdo: p̄ deum it̄a est. In
 hoc aut̄ iuramēto induc̄t̄ de⁹ solū vt re-
 stis: sed in execratorio induc̄t̄ vt rest̄: et
 iudex. **Uel:** forte vtroḡ iuramēto in
 tertia negatōe ysus est: vt innuit̄ extr̄
 dicens: q̄ cepit̄ nō solum d̄testari. i. ere-
 crari: sed etiā iurare (Et p̄tinuo gallus
 c̄tauit) sc̄da. i. vice: vt d̄r **mar.** r̄ istā sc̄cū
 dā vocē petr̄ credit̄ audiuisse: vñ s̄dit̄**********************

recordatus est Petrus pbi Jesu qd di
 terat: pus q gall^o canter: ter me nega
 bis) Sic h drus Lucas: q chris petr^o re
 spectu Aug. dic fuisse spuale: qz. i. cl^o
 misere^o z. Na corp^o palit videt fuisse ipost
 siblle q eu aspexerit: qz petr^o erat foris
 z deorsum: vt ex dicit^o pr^o (Et egressus
 foris) extra domū. Fuit em vt dr mag^o
 hist. ad cauernā q mō dī gallicant^o: z i
 ea (fleuit amare) z ex tūc cōsueuit sp ad
 p^omū galloz cantum surgere ad o^onez
 vsq ad horā matutinā: vt habet i itine
 rario Clemētis p ista negatiōe. Nō tū
 videt q ad speluncā illā iuerit subto:
 v^o si iuit: in ea parū sterit: qz Darc^o vi
 det velle q fuerit in domo Anne.
 Quātū aut ad tertiū. i. quō chis fuit
 sententiā^o dī (Dane aut factō) Nā ro
 ta nocte illuserāt ei: post qz se dei filium
 dixerat (Cōciliū interit oēs pncipes sa
 cerdotū z seniores ppli aduersus iesuz
 vt eū mort^o traderēt) Hoc celliū h a be
 ato Dat. pont^o p recapitulatiōez. Fu
 it ei factū anqz iesuz se fateret filiū dī:
 vt innuit mag^o hist. Et hē rōnabile. Et
 q em tā eū ad mortē p^odenauerāt tanqz
 reū mort^o: ad qd fecissent p^osiliū vt cum
 mort^o traderēt. Fecerūt q h p^osiliū qū vo
 luerūt inuenire testes ad p^ouincēdū eum.
 Quātū ē rōnabile sit vt p^osiliū fece
 rint quō p^osidi reū mort^o p^obarēt (Et vīn
 ctū adduxerūt z tradiderūt pontio pilato)
 Hiero. Habebāt em hunc mortē vt si
 quē adiudicassent mort^o ligatum iudici
 traderent. Hec ille. (p^osidi). i. prāti. De
 noie ar Pilati dicit^o sabbaro post ter
 tiā dñicaz Aduer^o. (Tūc vidēs iudas
 q tradidit eū q dānat^o esset: penitentiā
 duc^o rerulit triginta argēteos pncipibz
 sacerdotum z senioribz: dices. Peccauit
 tradēs sanguinē iustū) Sic ar dr Aug.
 nō ē certa dies i q iudas argēteos retu
 lerit. Un qdā dicit^o q h fec audita re
 surrectiōe quā futurā nō credebat. Qui
 dā q vīsis p^odigijs i hora mort^o ch^oisti.
 Quidā aut q q^o p^omū vidit iesū darū
 in man^o p^osidis. Tūc em erat tā morte
 damnat^o q ad iudeos: z credidit q etiā
 a Pilato damnaret ad cōplacētā p^on

cipū. Istud aut mag^o videt p^osonū eūā
 gelio. Qualitercūqz tū fuerit ipa et^o pe
 nitentiā inuicilis fuit: qz caruit spe venie
 vt pr^o i textu. (Ar illi dixerūt. Quid ad
 nos). i. p^onter (Tu vider^o). i. v^odebis si
 bñ v^o male fecisti (z p^occet^o argēteis i te
 plo abies laqo se suspēdit) et crepuit: vt
 dr b. Petr^o Act. ij. Sic ei dr mag^o hist.
 credit rupto laqueo cecidisse z sic crepu
 isse. (Principes aut sacerdotū accepris
 argenteis dixerūt. Nō licet eos mitte
 re) id est remittere fm m^ogm hist. (i cor
 bonā) vnde. i. eos tulerāt: vt idē dr. Est
 aut corbona vas in q vora z oblatiōes
 ppli reponēbāt: qz corban hebraice idēz
 est qd mun^o vortūū lartne: vt dr mag^o
 hist. (Quia p^occū sanguinis est) Isti
 stulti reputabāt mortē ch^oī iustissimā:
 z tamē p^ocium ei^o reputabāt p^ophanum:
 vnde p^ouererūt illud i vsum p^o mortuis
 (Cōsilio aut inito emerūt ex illis agrū
 figuli) id est cuiusdā viti q sic dicebat:
 eo q figulus esset fm D^ogm hist. Gel
 ly figuli: vt idē dicit est p^oriū nomē. Gel
 fm alios ager figuli dicebat: quia ibi q
 liber figulus inuenire poterat terram
 aptam vsu suo (in sepulturā peregrino
 rū. Propter quod vocatus est ager ille
 Acheldemach: h est ager sanguinis: vs
 qz i hodiernū dīe. Tūc impletū est qd
 dicitū est p^o Hieremiā p^opheta dicentē.)
 Cōtra: qz in libro Hieremie ista non
 inueniunt. Ad h dicit^o primo fm Hie
 ronymū q ly Hieremiā: non est de te
 xtu: nec in antiq^o libris inuenit. Et tūc
 quod dicit^o p^ophera: debem^o intellige
 re Sacharia: quia Sacharie. x. habetur
 ista sententiā: quis non ista p^oba. Apl^o
 em plerūqz allegauerūt sententiā con
 temptis p^obis. Scōo dato q ly Hiere
 miā: sit de textu: dicit^o q lēz ista autorit
 tas nō rep^oat in libro Hiere. quē habe
 mus: tū rep^oat in alio q nō est de canone
 biblie. Un Hiero. refert se in qdā libel
 lo quī Hieremie ascribēbat ista legisse
 de p^obo ad verbū. Tertio dī q fz Hie
 ron. in li. de optimo g^one iterpradi: ista
 autoritas sententiā iterpradi: ista
 tū Sacha. xj. partim Hiere. xxxij. sed
 tū Dat. corā attribuit Hiere. sic f^ore

In die parasceues

que facti sunt auctores. Intelligit autem sic. (Et accepit) ipsi sacerdotes (xxx. argenteos) qui sunt precium appellati. i. christi (que) christum (apprehenderunt) ipsi. i. sacerdotes (a filiis israel). i. a iuda: ponendo plebe per singulas: maxime quia ipse tenebatur persona omnium iudeorum quibus placebat ista predictio. Vel a filiis israel. i. a iuda: compositibus seu presentibus. Credendum est enim quod aliquos socios habuerit ad malum. Unde a filiis israel non refertur ad ly apprehenderunt: sed ad ly accepit: quia tale precium fuit primo acceptum a pilato qui illud offerebat pro votis domino. (Et dederunt eos in agrum figuli). i. pro agro figuli (sicut constituit michi dominus. i. constitutum reuelavit. Istud autem ultimum non habet in Zacharia: habet autem in li. hieremie que non habemus. et est finaliter habet Hierem. xxxij. ubi dicitur quod de mandaro dominus imperator est ager quidam. pro qua emptione intellexit Barabbas. ista figurat. Aug. tamen de psalmo. cii. quod ad terram exponere declinat: dicitur quod habet ultimum est intelligendum dicitur esse ab euangelista. i. sic constituit michi dominus: qui voluit dicere sibi a domino inspiratum quod hec propheta ad christum venditorum pertineret. (Iesus autem stetit ante presidem) taceret habet mattheus quod dixerit isti qui christum presentauerunt pilato. Dicit tamen Iohannes. quod Pilatus dixit eis. Quia accusatorum assertus aduersus homines istum: Et illi sic de Lu. accusauerunt eum in tribus. i. quod commouebat gentem. et quod prohibebat tributum dari cesari. et quod se fecerat regem iudeorum: quasi vellet sibi regnum usurpare. Sed pilatus de duobus precibus non curauit. Ad quod de primo. quia cum esset gentilis non curauit si christus commouebat populum predicto modo opinionem nouam in fide iudaica. Neque de secundo. quia ex publica fama nouerat: ut rationabiliter creditur quod ipse dixerat Barabbas. Reddite quod sit cesaris cesari. Iohannes solus interrogauit de terra. Et hoc est quod dicitur Barabbas. (Et interrogauit eum preses dicitur. Tu es rex iudeorum?) Et tunc christus dixit (Tu dicitur). i. verum est. et ut dicitur b. Iohannes. dixit ei. quod erat quod rex: sed regnum suum non erat de hoc modo. Unde pilatus intellexit quod non erat Iherusalem imperator. Sic autem de Iohanne. pilatus ex parte de portio ubi in secreto examinauerat Iherusalem: et dixit iudeis. Ego nulla inuenio eum in eo quod dignum sit morte. Et tunc

ut dicitur Lu. replicauerunt prima accusatorem diceret. Comouit populum pro omnem iudeum in cipres a galilea usque huc. Et tunc ut dicitur Lu. dicitur. Pilatus audies quod galileus est? mecum sit eum ad Herodem: qui erat dominus galilee: et tunc erat in hierusalem. Herodes autem eum liber ter vidit sperans se aliquod signum ab eo videret: sed reputauit fatuum. quia nihil ridentur. Iohannes remisit eum ad pilatum: illustre pus in veste alba. Et tunc ut dicitur Lu. dicitur Pilatus dixit populo. Ecce ego nihil in eo inueni: sed neque Herodes. Iohannes castigabo eum: sed tamen non occidam: sed dimittam illum. Et illi omnino precebat ut crucifigeret. Iohannes dicitur. i. post regressum christi ab Herode. (Et cum accusaret a puncto. sacer. et seniores) qui replicabant et agguabant poros accusatores quibus poterant nihil ridentur. Tunc dixit illi pilatus. Non audis quia aduener. te dicitur. testimonia: et non ridentur ei aduillu pharisaei: ita ut miraretur preses vehementer. Per die autem solenne. i. in die pasce (conluenerat preses dimittere populo unum victum quem voluissent) Erat enim a romanis concessum iudeis: ut in die pasce in quo recolunt bannitum egressionis de egypto posset unum de carcere liberari in memoria dicitur cre liberationis. Pilatus scilicet eos ad suandam istam consuetudinem inclinatos: et exalta pre credes quod nunquam peteret Barabbas: qui homicida erat et seditionis et pessimus. ut habet Lu. xxij. proposuit eis quem vellet dimittere de his duobus. i. christum/ an barrabam: credes se hac via christum liberare. Dicitur g. Habebat autem tunc unum vincitum insignem. i. famosum in malo (qui dicebatur barrabas.) Congregatis pro illis dixit pilatus. (Quem vultis dimittere vobis: barrabam/ an Iesum qui dicitur christus? Sciebat enim quod pro inuidia tradidissent eum. Sedere autem eo pro tribunali). i. in tribunali. Est autem ut dicitur Raba. tribunal iudicum: solium regum: et cathedra magistrorum seu doctorum. (Dixit ad eum vxor eius dicitur). Nihil tibi et iusto illi). i. nihil habes cum eo facere: nec debet de eo irromittere: quia iustus est (Dixit enim passa sum hodie pro visum populo. Ad culum euidentiam sciendum est secundum magistrum hist. et alios seruos quod diabolus videtur ordinem passionis christi: et pariam eius. et foris)

*ap. p. am. 22
p. m. 22*

re etiam scotos in limbo exultantes / timent
 p morte chri p dera pncipatu. Jo sic an
 te pcuravit ei morte: ne p ei p dcatoz
 couerteret aie: ita postmodu pcuravit
 ei libatōez p vxore pilati q̄ adhuc doz
 miebat. Appuit ei vt colit tenet i sonis
 ope diabolico aliq̄ frabile q̄ sibi z ma
 rito imineret ex morte h̄ sc̄i viri. (Pri
 cipes aut̄ sacdo. z senio. p̄suase. p̄lis vt
 pete. bar. iesuz p̄o pderet. Rndens aut̄
 p̄les ait illis. Que vul. vob de duo. di
 mitti: At illi dixerunt: barrabā. Dixit
 illis pilat. Quid igit factā de Iesu q̄
 d̄ ch̄s: .i. vnc̄. Loco hui⁹ dr̄ Dar.
 Quid igit factā regi iudeoz: Et h̄ iō.
 qz soli reges iudeoz inūgebant. Dicūt
 oēs: Crucifigat. Ait ill p̄les. Quid ei
 mali fecit: At illi magis clamabāt di.
 Crucifigat. Quid aut̄ pilat qz nil p̄
 ficeret: accepta aq̄ lauit man⁹ corā p̄lo
 di.) Per hec tñ nō excusat: qz cū iuder
 eēt iusticiā obſuare tenebat. z tñ p̄ fa
 uorē p̄li z timorē cesaris dānauit eum
 sine testib: z p̄fessōez z p̄cessu / z defen
 sionib: iuridic. (Innocēs ego sū a san.
 tust̄ hui⁹ vos vidert̄. Et rndit vnuer
 sus p̄lis di. Sāguts ei⁹ .i. vindicta et
 pena q̄ infligēda ē p̄ sanguie / seu morte
 eius (sup nos z sup filios nros). .i. sic: z
 ita factū est. qz vsqz hodie p̄ h̄ p̄cc̄m s̄
 disp̄si. Dar. aut̄ Dar. z Lu. h̄ multa
 omittūt: z ponūt p̄ctōnez quā vltimate
 fec̄ pilat⁹: qz crucifigere: sed Joā. sup
 p̄let. Sciendū ē qz pilat⁹ voluit li
 berare ch̄m m̄plici cā. P̄io: qz vide
 bat eū iustū: z iudeos odio z iusticiā mo
 uerit. Sc̄do: quia vxor sua h̄ perit̄erat.
 Voluit aut̄ libare p̄mo dicendo qz erat
 iust⁹: z nō hebat eam mortē. Sc̄do p̄o
 nēdo que dimit̄ri vellēt. Tertio rep̄ben
 dendo iudeos qñ petebant barrabā di.
 Quid em̄ mali fecit: zc. Vñ tūc voluit
 eos m̄ctis p̄ctis auertere. Quarto fla
 gellādo z p̄fundēdo ch̄m: vt sic sarrari
 parceret ei mortē. Et h̄ rangit Joā. di.
 qz pilatus flagellauit ch̄m z coronauit
 sp̄nis: z induit purpura: z dedit ei arū
 dinē pro scepro regio. z sub ista forma
 dixit eū ad p̄lm di. Ecce h̄o. Et tūc illi
 li m̄stro magis clamauer̄ vt crucifigere
 tur: qz fm̄ legē mortē deberet. Et addō
 derūt q̄rtā accusatōez: qz fillū dei se fec̄
 Qd̄ cū audisset pilat⁹ valde timent̄ vlt
 rit̄itate: z itez̄ introduxit eū in⁹ i pro.
 et interrogauit: Tūc es ius: zc. Et statuit
 pilat⁹ oino libare eū: sed iudei clama
 uer̄. Si hūc dimit̄is: nō es amic⁹ cesar̄
 ris. Qd̄ cū audisset pilat⁹: dnm̄ suū ce
 sare timēs offendere / dedit sniaz qz ch̄s
 crucifigere. Quā p̄dicta d̄ffuse narrat
 Joā. sed alij omittūt tangētes breuiter
 qz pilat⁹ eū flagellauit / z illuſit / z cōde
 mnauit. Dic̄ ḡ Dar. (Tūc dimit̄it ill
 barrabā: iesum aut̄ flagellatū tradidit
 eis vt crucifigere. Tūc milites p̄ctis
 suscipiētes iesum) Ista nō s̄ facta post
 sniam de morte ei⁹: sed an̄. vt dr̄ Jo. sed
 tñ Dar. h̄ ea recaptular̄ (in prozo). .i.
 domo in q̄ proz iudiciū fac̄ (cōgregauē
 rūt ad eū vnuerſam cohortē. Et exuen
 res eū chlamydē coccinēā circūder̄ illi
 li .i. veste rubeā in similitudinē purpure
 qz reges vtunt. Vñ Dar. dicit eū indu
 tū purpura. Vel forte in ea aliq̄d pur
 pure fuit. (Et plectētes coronā de spi
 nis) .i. iunctis marinis: vt dr̄ magi hist.
 qz iuncti pūgūt vt spine (postic̄t sup ca
 pur eius: z arundinē in dextra eius. Et
 genu flexo an̄ eum illudebāt ei di. Que
 rex iudeoz) q̄st̄ d̄ceret. Voluisti q̄dez:
 sed nequisti regē. Ista factebāt gent̄
 les. sed tñ vt dr̄ magi hist. qz iudeis au
 ctōrib: ista fiebāt: ideo in pasceuen ad
 oionē pro iudeis genua nō flectim⁹: qz
 uts vt idē dicit forte etiā aliq̄ iudei cuz
 gētilib: idē fecerūt (Et expuētes in eū
 acceperūt arundinē z p̄cutiebāt capue
 eius. Et postq̄ illuſerūt ei) corā p̄plo.
 Sic em̄ dicit Joā. z allegari est: duxer̄
 runt eū in cōspectu p̄li inducū purpu
 ra. z rōnabile est qz dixerūt etiam. Que
 rex iudeoz vidēre p̄lo. p̄ q̄ q̄tando ista
 fiebāt (exuerūt eū chlamydē coccinēā:
 z induerūt eū vestimētis ei⁹) in q̄b: du
 ctus est ad mortē vt cōf̄seret ab oib.
 Et duxerūt eū vt crucifigere: ip̄e tñ por
 tabat crucē suā vt dr̄ Jo. (Excūtes aut̄
 de prozo ch̄s z duo latrōes z milites:
 post quos secute sunt nobiles m̄lites:
 vt dr̄ Lucas.) inuenerūt hoīem cyren⁹

In die Parasceues

neſa cyrene ciuitate: (noſe Simonem hūc angariauerē). i. inuſte coegerit ad pſonale onus: vt. ſ. pſonalr fuitet i poſt rādo crucē chrl. Eſt em angaria on^o pſonale rīm: p angaria ſo on^o pſonale z reale: vt cū qſ aliqd ſuis expēſis fac (vt tollerēt crucē ei^o) ſz qz dē Jo. qz chrls portauit crucē ſuā: optz dicere qz chrls eā p ali quā vie pte portauit: ſed qz feſſus erat: ipoſuerūt eā aliq. Vt optz dicere qz Si mon adiuuerit chrlm: ita qz ambo portabāt. z h̄ innuit Lu. dices. Et ipoſuerūt ei crucē portare poſt icſuz (Et venerūt i locū qz dē golgatha: qd eſt caluarie loc^o) Scd̄z mḡm hiſt. ille loc^o dicebat caluarie vt caluariaz locus: qz ibi decollabant rei: z erāt ibi loca oſſa capitū hūmanoz. Caluaria em ppe ē os capitis hūani. Sc̄tus autē Amb. ſup eplam ad Roma. dē ibi ſepultū eē Adā z ab elus caluaria ſic appellatū eē locū. Sz vt dē idē Vgr: iſta credunt a fallarijs fuiſſe inſerta dicit Ambroſij. z em Adā ha bitauerit i bierl̄z: vt dē Hiero. ad marcellā i epla qz ic̄pit. Deſurā charitas. In qz etiā dē qz fuit ſepult^o in loco caluarie: ex alioz optinōe loquēs vt credo: rīm idē ſup Har. dē: qz Adā fuit ſepult^o in ebzon: vt p̄z Joſue. xliij. Vñ ebzon an rīq^o dicebat cariarbarbe. i. ciuitas q̄r tuoz: qz q̄rtuoz magni p̄tarche ſunt ibi ſepulti cū vroibz ſuis. ſ. Adāz z Eua: Abraā z ſara: Iſaac z rebecca: Jacob z lya. Et lz ebzon n̄ ſit hierl̄m: ē tñ et vl̄tina. Vñ i eadē tra paſſus ē dñs z habi tauit ac ſepult^o ē adā. Et paradīſus ēr terreſtr̄s videt ſub eadē reglōe eē p̄ſus orientē: qz illa regio ē tēperatiſſima: vt dē ab Alberto d̄ natura locoz: qz dē qz optima habitatio ē ſub paralelo trāſe n̄te p Rodum inſulā. Dic̄ autē ſ. Tho. ſij. q. xlvj. ar. x. ad. ij. qz pueniēt^o ē chrl ſtū eē crucifixū i loco dānaroz q̄ iuxta ſepulerū ade: in ſignū qz nō ſolū p origi nali pctō: ſed etiā p actualibz moriebat Eſt autē norandū qz nō eēt p̄ fidē neqz p ſcripturā exp̄ſe tenere qz adā ſepult^o fu erit i bierl̄z: lz ſit falſū. Sz p̄ pmo: quia ebzon dicebat antiq^o cariarbarbe. i. ci uitas q̄rtuoz. ſ. p̄tarcharū. Dico qz em

aliq̄s dicebat cariarbarbe. i. ciuitas ar̄ be parr̄. ſ. Enoch: vl̄ ciuitas q̄rtuoz q̄ gārū ibi ſepulroz. ſ. achimān: ſiſat: thal mat: z patris eoz. Sz p̄ itez ſc̄do: quia Joſue. xliij. dē qz ibi ſc̄z i ebzon Adam maxm^o ſepult^o ē. Dico qz adā fm aliq̄s eſt nomē appellatiuū: lz appropet p̄mo hoī: vñ idē eſt dicere. Adā maxm^o qd hō maxm^o. Et ſic fm aliq̄s ibi adā ſtat p hoīe p̄mo: fm aliq̄s p qdā gīgāte: fm alios p abraā. Et p̄firmat: qz dē adam maxm^o ad differentiā minorz: quē non eſt facile fingere q̄s fuerit: niſi ſumat adam p hoīe. Cōfirmat etiā: qz Amb. etiā i. xix. epla ad ozuncianū: tener adā ſepultū fuiſſe i mōre caluarie (Et dede rūt et biberē vinū cū felle mixtū) Joā. dic qz erat acētū. Har. vō qz erat vinū myrrharū. Dic̄ autē Aug. d̄ ſen. euanḡ ge. qz Har. poſuit fel p amaritudīne. Vñ em myrrharū ē amariffimū. Vñ autē dē Joā. qz fuit acētū: dē dupl̄. Vñ mō: qz illd̄ vinū erat acetoſū. Ad cuius euidentīā ſc̄dū ē qz i qdā libro hebreoz qz intitulat̄ Judicū ordinarioz: ſcribit: qz qz Salomō dixerat puer. xxxj. Date ſicera: id ē potū inebriatiuū merētibz: z vinū his qz amaro ſūt aio: vt bibāt z ob liuſcant egeſtar̄ ſue: z dolor̄ ſui nō re cordent ampli^o. Jō ſeniores iudeoz eo caſiōe dicit Salomōis ſtatuerit vt moz re dānar̄ dareſ vinū aromaticū: vt poſ ſent facili^o moztē tolerare. In bierl̄z at̄ erāt ml̄eres deuote: qz ex pietate z duo rīōe h̄ vinū dabāt. Iudei qz cupiditate z crudelitate ducti: r̄ke vinū p ſe accepe rūt: iuxta illd̄ Amos. ij. Vñ dānaroz bibeāt. Loco autē ei^o poſuerūt vinum acetoſū cū felle. i. myrrha p mixtū. Poſ ſum^o etiā dicere ſc̄do: qz illd̄ vas d̄ qz dē Joā. qz erat aceto plenu: nō p̄tinebat vl̄ nū aut porionē qz dabat dānar̄ ad exbi larandū: ſz erat ibi p fetore cadauer̄: vl̄ alia cauſa: puta qz forte vt dē Vgr hi^o ſto. milites tulerāt ſecū vile vinū ad bi bendū: qd ex ſolis calore p̄ſum fuerat i acētū. Vñ z Har. qz dē illd̄ vinū nō fu iſſe felle mixtū: poſtmodū in ſequētibz facit ēr mētione de aceto. Vñ iſtō ſc̄dm videt̄ verū. P̄imū de iſto aceto Joā

des dicit qd illud accepit: qd de vino myr-
 rharo vel felleo negat. Primum vnu qd
 dānat: dabat a principio passiois dabat
 vt videt: (istud ar acerū fuit chō i fine
 passiois oblatū. Quā eo accepto dixit cō-
 sumatū ē: fm Joā. Et cū gustasset nolu-
 it bibere) Dar' dr: q nō accepit. f. ad
 bibēdū: accepit tñ ad gustandū (postq̄
 at crucifixerūt eū) i medio duoy latro-
 nū: z dicēt: p' ignosce illis (Diuiserūt
 vestimēta ei'). f. in q̄tuor pres fz q̄tu-
 or milites q̄ eū crucifixerūt: vt dr Joān.
 (mittētes sortē) sup tunica icōsutili: vt
 dr Joā. qz eā diuidere noluerūt (vt ipse
 ref qd dicitū ē p phaz). f. David: quis
 fm Hīero. h nō sit de rextu Hart. sed
 Joā. (dicēt. Diuiserūt sibi vestimēta
 mea) alta. f. a tunica icōsutili (z sup veste
 meā). f. i. r. i. c. p. d. i. c. t. a. (miseri sorte) nolē-
 tes eā p diuisioez dstruere (z sedētes ser-
 uabāt eū) ne añ mortē d cruce rapetur.
 (Et iposuerūt sup caput ei' cām tpt'). f.
 cām mortē sue (scptam) Cosueuerāt em
 sic iudei facere mortē dānat. Hec autē
 fuit cā (Hic ē iesus) nazaren': vt addit
 Joā. (rex iudeoz). i. q̄ sō dānat' est: qz
 cesar' volūtatē voluit sibi vsurpare re-
 gnū iudeoz. Scripsit at hec p̄lat' fm
 aliq̄s verisorte: qz nō credebat ita esse.
 Vel ad informādū aspiciētes de mali-
 cia iudeoz: q̄ suū regē crucifixerūt. Quid
 ad eoz instantiā noluit titulū mutare.
 Fuit at iste titul' scrip' hebraice/gre-
 ce/z latine fm Lucā z Joā. vt oēs lege-
 re possent. Fuit at p̄rouersa inf p̄latū
 z iudeos p eo/q̄ illi nolebāt q̄ scriberet
 rex iudeoz. fz qz se dixit regē iudeoz: fz
 p̄lat' nō adheuit eis: vt dr Joā. Sic at
 dr Hīer' hīsto. i. cruce dñi q̄tuor ligna
 dicūt fuisse. f. trāc': lignū trāsuersum: z
 tabula cū clauilla infixa sup caput iesu:
 z lignū defossū i tra cul infixa erat cruz.
 Et forte vt dr: oia illa ligna crāt diuer-
 sa: qz lignū cruz inuentū ēē palme z cy-
 pressū: z vt qdā tradūt oliue z cedri. Dū
 autē crucifigeret dñs: sic dr Luē. orabat
 p crucifixoib': (tūc crucifit' sūt cum eo
 duo latrones: vn' a dextris: z vn' a sinis-
 tris) vt videret z tpe tāq̄ latro vel vi-
 ciosus iuste dānat'. (Pretereūtes autē
 blasphemabāt eū). f. vulgares (mouēd
 res capita sua z dicētes: vah) infectio ē
 subsannāz: vt irriderēt (q̄ destruit tem-
 plū dñi: z i triduo illd reedificat. Salua
 temeripm: si fill' dñi es: descēde d cruce.
 Sitr z p̄ncipes sacerdotū illudētes cū
 scribis z seniorib' dicebāt. Altos saluos
 fecē: seipm nō p̄ saluū facere. Si rex isrl'
 ē: descēdat nūc d cruce z credim' ei. Cō-
 fidit i deo: lberet eū nūc si vult. Dixit
 em qz fill' dei sū. Idipz at z latrones q̄
 crucifit' erāt cū eo ip̄operabāt ei) Cō-
 tra: qz Lu. dr q vn' aliū icrepabat. Ad
 h dī duplr. P̄io fm Aug. q Dar. dr
 latrones id fecisse: qz vn' eoz fecē eo mō
 q̄ socteras dī facere qd aliq̄s d soctera-
 te fac. Scdo fz Hīero. q a p̄ncipio am-
 bo id faciebant: fz postmodū alter vltis
 mirabilib' q̄ fiebāt: penituit z p̄fessus
 ē regnū ebi: z statim ei dñs padsum p
 misit. (A sexta autē hora) hac ei hora fz
 Dar. z Lu. z Joā. videt dñs crucifit'
 fz Dar. dr: q hora t̄tia. P̄io hor autē
 intellectu sciendū est q̄ dies artificial'
 duodecim habet horas ineq̄les: et hora
 sexta p̄plet i meridie. Sz tñ he hore ita
 cōputant. vt due vt tres sūt p vna pō-
 nant: sic dicim': p̄ma/tertia/sexta/no-
 na. Scdm h̄ Aug. hora tertia fuit cru-
 cifit' i linguis iudeoz: qz. f. supplicauerūt
 vt moreret: ex q̄ supplicatiōe secuta est
 mors tāde ml̄tis adiuctis. Hora p̄o se-
 xta manib' militū: fz fm rei p̄statē fuit
 tps mediū inf tertia z sexta horā: tō ab
 vtroq̄ extremo p̄r denoiari. Qñ Jo. dr
 q erat hora q̄i sexta. f. qz tā trāsterat ter-
 tia z currebat mediū inter t̄tia z sexta.
 Et reuera credo dñm crucifit' ruz paulo
 añ. vj. z i. vj. icēpisse tenebras: vt dicit
 Dar. cū solūgit (tenebre fecē sē sup vul-
 uersā trā. f. iudee fz aliq̄s (vsq̄ ad horā
 nonā) Hīero. dr has tenebras fuisse: qz
 sol irratit lumē suū: fz loq̄ ip̄oipe vt dī
 cat sol lumē irratit: qz hoib' n̄ lucebat
 ipedit'. Qu. at dr h' cāz fuisse densissi-
 mas nubes. sed Diony. ad Policar. dr
 h' cām fuisse lunā: quā tpe vidit: vi die
 eclipsantē solē. Potuit at vtraq̄ cā fuis-
 se i iudea: vt. f. sūt eēt nubes z eclipsio
 fuerūt at circa istā eclipsim ml̄ta ml̄ra

In die Parasceues

cula q̄ ellet s̄. Tho. ex p̄b̄is Dionysij. q̄. xliij. Primum: q̄ facta est i oppositoe lunariū cū nūq̄ nālī fiat nisi i p̄luctōne. Scdm: q̄ de sero luna fuit vīsa i lo eo suo i orīere opposita soli diamerrallētra q̄ miraclose mota ē ad occidēte yr so lē eclīpsaret: z post miraclose restitutiū est ei depditum: acsi non retrocessisset. Tertiu: q̄ icēpit obscurare solem a pre orīerallē: cū nālī fiat ecōrario. Quar: rū: q̄ illa ps solis q̄ vltimo fuit obscū: rata p̄mo cepit lucere: cū nālī eōrto f̄ ar. Quirū addit Chry. q̄ trib: hor: du raut. s. a. vj. vsq. ix. Est q̄rat q̄re de h̄ astrologi nō fecerūt mētionē. D: q̄ tūc nō aduerterūt: q̄ nō p̄siderabāt d̄ eclī: p̄st: s̄z ex alia cā talē passionē crediderūt accidisse. S̄z Dionysij existēs in egypt̄ pro vbi raro sūt nubes vidit illā. Quā uis etiā q̄dā historie de h̄ videat̄ facer̄ mētionē. Hec oia ex illo. Post p̄dētra aut̄ yr colligit̄ ex Joā. z alijs euāgelist̄ ch̄is Joāni cōmēdauit p̄ginē. Deinde dixit. S̄t̄io: yr videt̄ (z circa horam. ix. clamauit Iesus voce magna dicēs: he: li: heli: lāma azababani: Hoc est: Deus me: de: me: yr q̄d dereliquisti me) Sic aut̄ dic̄ glo. nō dereliquit̄ de: ch̄im q̄si diu n̄tas fuerit ab hūanitate sepata: sed q̄ eum non defendit ab aduersarijs vide: bat q̄dāmodo eū dereliquisse. Est tū no randū q̄ sic orauit. Trāseat a me calix iste: ad exp̄mēdū sensualitat̄: mortū: ita eodē mō hic exp̄ssit hanc vocē. s. ad ostē dendū suū magnū dolo: ē in sensu: p̄se: quēter verā hūanitatē. (Quidā aut̄ il: lic stantes z audierēs dicebāt Heliā vocat̄ iste) isti fuerūt rhomani: yr d̄r ma gister histō. z Hiero: q̄ nō intelligētes bebraticū: cū d̄ns dixit: heli: crediderūt q̄ vocaret Heliā. (Et cōtinuo currens vn: ex eis acceptā spongā ipleuit̄ ace: ro: z imposuit arundini z dabat ei bibe re) S̄z q̄re h̄ fecit: Dico q̄ h̄ fuit: q̄ yr dicit̄ Joānes: ch̄is dixerat. S̄t̄io. S̄z si iste erat vn: ex rhomanis quō intelle xit hoc: Ad hoc dico q̄ ibi ante crucem erat mater ch̄i z mlti alij: q̄ yr d̄r Jo: annes imēdare an̄ p̄dētū verbū ch̄is mat̄re Joāni cōmēdauerat. Ido isti ex

posuerūt ei. (Ceteri vō dicebāt. Sine videam: an veniat Helias liberās eū) Isti versio: te loq̄bant. Ut forte tā in: cipiebāt inter: rāgl̄ ex inspectioe tene bray: z ex magno clamore quē existēs i extremis emittebat q̄ erat isolt̄. (Ies: at̄ it̄ex clamās voce maḡ emittit sp̄m) z in h̄ clamore videt̄ dixisse fm Luc. In manus tuas d̄ne r̄c. fm Joā. Cōsumatū ē: z vtrūq̄ sine dubio dixit: s̄z p̄ yr cre do Cōsumatū ē. Deinde vltimate cū tra ditur: esset sp̄m cōmēdauit illū p̄i d̄. In manus tuas r̄c. Ex his p̄z q̄ d̄ns i cruce septies est locut̄. P̄mo ad pat̄res p̄ crucifixorib: orās. Secdo ad latrones p̄mittēdo paradīsus. Tertio it̄ex ad pa trem clamans se derelictū. Quarto ad mat̄re z discipulū. Quinto dicēs: S̄t̄io. Sexto dicēs. Cōsumatū est. Se ptimo dicēs. In manus tuas r̄c. (z ecce velum templi q̄d erat duplex: yr p̄aret Exod. xxvj. vñ. s. q̄d pendeat an̄ fact̄ em rēpl̄. Aliud q̄d pendeat an̄ sancta scrōz: siue intelligat̄ de h̄ siue d̄ illo (scil sum est in duas p̄es a sūmo vsq̄ deoz: sum) z scissio ei: significauit q̄ p̄ myste r̄tū ch̄i cōplete z p̄sumate erat figure: z p̄seq̄nt̄ q̄ in veteri testamēto latebāt sub velo figuraz erant publicāda (Et terra mora ē: z perre scisse sūt: z monu: mēta apra sūt: z mlt̄a cor: pa scrōz q̄ doz m̄suerāt surrexerūt) Esti q̄dā surrexere tūc q̄n̄ monumēta sūt apra. s. an̄ resurre ctione ch̄i. it̄ex mortui sūt: q̄ ch̄is ē p̄o mogenit̄ mortuoz. Vide de h̄ i die pa sce (z exētes de monumēt̄) h̄ fiat pun: ctus si resurrexerūt an̄ ch̄im z p̄seq̄nter it̄ex sunt mortui q̄d rōnabil̄ videtur (post resurrectionē ei: venerūt in scrāz ciuitate) id ē hierlm (z apparuerūt mul tis. Centurio aut̄ z q̄ cum eo erāt custo dīentes Iesum: vīso terremotu z his q̄ fiebant: timuerūt valde dicētes. Vere fil: dei erat iste) Sed nota q̄ Centu: rio maxie mor: est ex clamore ch̄isti in morte. q̄ impossibilē est hoiem it̄a for: tem yr clamare possit: statim exprare p̄ vuln: pus illatū. Et h̄ innuit̄ Par. d̄. Videns q̄ sic clamās exprasset d̄: x̄i: vere r̄c. Vide de h̄ san. Tho. si vīs

A

Tractatus II

In principio pmi qdlib. (Erāt at ibi mul-
lires mltre alōge) Cōtra: qz dē Joā. qz
stabāt iuxta crucē. Ad hō dē duplr. Pri-
mo qz stabāt alōge respectu militū: s; tñ
tra. ppe erāt vt audirēt loqntē: vt dē Jo.
Secdo qz a pncipio qñ fuit tumultus sta-
bāt alōge: z postea stabāt ppe (qz secure
erāt iesū a galilea: mltres ei. Int qz
erat maria magda. z maria iacobi: z io-
seph mī: z mī filioz Zebedei. Cū sero
at factū essz venit qdā hō diues ab arti-
maribz). i. d. arimachia ciuitate q olim
dicebat ramara (noīe ioseph q z ipse dī-
scipul⁹ erat iesu. Hic cū eēt nobil⁹ z de-
curio) vt dē Bar. (. habēs sub se. x. mi-
lites. vl decurio. i. d. curia siue curial(ac-
cessit ad pilatū) audacter. vt dē Bar.
qz morte chri erat fact⁹ animosior (z pe-
tij corp⁹ iesu. Tūc pilat⁹ iussit reddi
corp⁹) Tū qz ioseph erat nobilis. Tū
qz sciebat chm in iuste crucifirū: (z acce-
pro corpe ioseph inuoluit illd in syndo-
ne mūda). i. i. panno lino. Cū z statu-
tū est qz solū i tali panno cōsecratio fiat
eucharistie: z nō i serico vl alio: eo qz in
tali fuit chri corp⁹ inuolutū i sepulcro
(z posuit illd i monumēto suo) z psequē
magnifico (nouo) ppe reuerentiā dñi: et
ne dicerēt iudei: si fuisse ibi pus aliqz
sepulcr⁹: qz ille surrexisset z nō chris. (qd ex-
cidit i perra) Erāt at vt dē Beda: fa-
ctū tanqz qdā parua camerula: z intrus
erat locus ad reponēdū corp⁹. (z aduol-
uit saxum magnū ad ostiū monumēti z
abiit. Erāt at ibi maria magdalene: et
altera maria sedētes i sepulcr⁹) d. istz di-
cef in sabbato scdō (Alterā at die qz p-
parascueu) Est at parascueus feria se-
cū qz dicebat parascueus. i. ppario: qz
se z i ea pparant cibaria p sabbato. (cō-
uenerunt pncipes sacerdotū z pharisei
ad pilatū dicētes. Dñe recordari sum⁹
qz seductor ille dixit adhuc uiuens: post
tres dies resurgā. Iube qz custodiri se-
pulcrū vsqz i die tertiū: ne forte ventū
discipli ei⁹ z furent eum. z dicāt plebi:
surrexit a mortuis. Et erit nouissim⁹ er-
ror peior pote. At ill⁹ Pilat⁹. Habes
custodiā. i. habeat: siue accipiat mili-
tes meos qz custodiant (z custodire sicut

scitis) qz non eritis deo cautosos (Ite
aut abeates munerūt sepulcrū) militibz
bus armat⁹ (signātes lapidē) id ē sigillā-
tes vt viderēt si aliqz mō moueret (cum
custodibz) nō qdē signatis: sed ad signū
deputatis. Nec autē qz ad historiā z liti-
terale sensum dicta sunt breuiter: quia
si me diffundere voluissē de hoc solo
oportuissē librum conficere.

Passio dñi nostri iesu christi
scdm Marcum.

Rat pasca et azyma p-
biduum. et querebant
summi sacerdotes z scri-
be quomodo Iesus do-
lo teneant et occiderent. Dice-
bant autē. Nō in die festo: ne for-
te tumultus zc.

Rat autem pasca z
azyma post biduum zc. (Adole-
scēs autē qdā zc.) Iste fm ali-
qz fuit iacob fr dñi: fm ali-
os iōānes euāgelista: fm alios at ado-
lescēs de domo in q comederāt agnum:
(Abba pī) Abba idē est qd pī: z fm ali-
qz ē hebraicū: s; alios chaldaicū. (Ana-
thematizare). i. iurare p execrationē (de-
curio). i. vn⁹ d. curialibz. Decuriones ei
dicunt qz sūt de curia. vel decurio d: qui
sub se. x. milites hz: sic Decurio qz hz cō-
tū. (z audacter zc.) Pilus em erat disci-
pul⁹ chri s; occult⁹. Vex exēplo mortis
chri fact⁹ ē animosior. Cetera patēt ex
dictis in passione fm Mattheum.

Passio dñi nostri iesu christi
scdm Lucam.

Oppropinqbat dies fe-
stus azymozū qz dñi pa-
sca: z qz querebant principes
sacerdotū z scribe: quō-
modo Iesum interficerent zc.

Oppropinqbat di-
es festus azymozū qz dñi pasca
zc. (Intrauit sathanas in iu-